Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 2039 | 4 PAGINI — 20 BANI | sîmbătă 19 noiembrie 1955

COPII VREDNICI ȘI PRICEPUȚI

ÎNVĂȚĂTURA ESTE, fără îndoială, principala muncă a elevilor. De aceea, și direcția cea mai importantă în care se îndreaptă eforturile educatorilor este stimularea sîrguinței la învățătură. Școala trebuie să îmbine însă armonios munca intelectuală și practică a copilului, în așa fel încît acesta să se poată dezvolta multilateral, să realizeze un echilibru just.

Muncind, luînd parte la diferite acțiuni obștești, copiii dobîndesc o anumită îndemînare, deosebit de folositoare în viață și care le dă de timpuriu îndrăzneală și încredere în posibilitățile lor. Dimpotrivă, stîngăcia, lipsa de îndemînare îi vor face timizi, reținuți față de tovarășii lor de joacă, ei vor suferi din pricina disprețului pe care orice colectiv de copii îl are față de nepricepuți; multe din calitățile lor native se vor irosi, nefiind cultivate. Și ce vor face mai tîrziu? Cine va putea respecta pe tînărul care, încercînd să bată un cui, se va lovi cu ciocanul peste degete sau va sta neputincios în fața unei siguranțe arse, care nu va fi în stare să coase un nasture sau să se descurce cît de cît în treburile gospodăriei?

In procesul muncii practice, la copii se dezvoltă importante trăsături de caracter indispensabile omului nou. Voința, răbdarea, perseverența, îndrăzneala creatoare, se nasc și iau amploare în eforturile pentru învingerea obstacolelor, pentru apropierea de țel. In rîndurile copiilor care muncesc în colectiv se dezvoltă dragostea și respectul față de tovarăși, sentimentul răspunderii față de colectiv, pentru onoarea colectivului.

Acțiunile de folos obștesc stimulează la copii spiritul de întrecere, dorința de a fi fruntaș, entuziasmul. Organizatorii activității pionierești care se vor mulțumi însă numai cu asemenea acțiuni vor greși, pentru că ele cer doar o concentrare de moment, iar copiii trebuie obișnuiți să aibă continuitate în muncă. Foarte educativă și folositoare în acest sens este participarea la cercurile cu activitate practică de la casele și palatele pionierilor unde copiii sub îndrumarea specialiștilor, învață să muncească. Aici ei își pun spontan și firesc problema viitorului, fac în fapt primul pas spre orientarea profesională. Ei sînt conduși de pedagogi cu experiență și cu multe cunoștințe, care studiază personalitatea copilului și o ajută să se dezvolte, oferind teren prielnic permanentei lor dorințe de activitate. Copiii obișnuiesc în jocurile lor să imite preocupările adulților. Sub o îndrumare competentă, aceste jocuri sînt dirijate spre dezvoltarea posibilităților fiecăruia.

Casele și palatele pionierilor sînt pentru mulți copii locul cel mai drag. Este însă limpede pentru oricine că cercurile organizate aci nu pot cuprinde, din păcate, decît o mică parte din numărul pionierilor și școlarilor care s-ar înscrie și ar activa bucuroși. Ceilalți se mulțumesc cu unele acțiuni organizate din cînd în cînd, sau fac singuri, fără nici un fel de îndrumare, diferite treburi, nu întotdeauna folositoare, își consumă energia și inventivitatea creînd griji părinților. Ce este de făcut într-un asemenea caz? Experiența prietenilor noștri comsomoliști poate să ne răspundă și la această întrebare. R. Rottstein, instructoare superioară la Școala nr. 36 din Moscova, povestește în paginile ziarului „Comsomolskaia Pravda" despre micul combinat pionieresc al școlii. La început cu cîțiva copii și apoi cu aproape întreg efectivul unității s-au înființat cercuri, ateliere de tîmplărie, de legătorie, de sculptură în lemn, de broderie etc. In cîte din școlile noastre nu există posibilități de această natură care stau nefolosite? Este nevoie de imaginație, de preocupare din partea instructorilor de pionieri, a activiștilor utemiști și a cadrelor didactice.

Tovarășul Constantin Lambrino, de pildă, șeful secției școli medii și pionieri a comitetului raional U.T.M. Tîrnăveni, s-a gîndit mult ce-ar putea organiza în raion pentru a dezvolta la pionieri deprinderea pentru muncă. El a propus apoi biroului comitetului raional organizarea unui concurs de obiecte mici, cu faze pe detașament, unitate și raion. Acum, în întreg raionul copiii se întrec în măiestrie, lucrînd material didactic pentru laboratoare, ciorapi, cusături, traforaj, modelaj în plastilină, sculpturi în lemn etc.

Bineînțeles nu va fi deajuns ca școala și organizația de pionieri să se străduiască să cultive la copii dragostea și deprinderea pentru muncă. Acest lucru trebuie continuat și acasă, în familie. Oamenii muncii de mîine, de care are atîta nevoie societatea, încep doar să se formeze aici. Și nu e un secret pentru nimeni că există destule familii care, din dragoste rău înțeleasă, din nepricepere sau din lipsă de cunoștințe pedagogice, își răsfață copiii, nu le cer nici un fel de efort, obișnuindu-i de mici cu trîndăvia de care le va fi atît de greu să se dezbare mai tîrziu.

Este foarte important ca și acasă sarcinile care se încredințează copiilor să aibă un anumit fir conducător, de principiu. Și delimitarea sarcinilor între copii cere multă pricepere și subtilitate: este tot atît de important pentru educația băiatului cît și pentru a fetiței să știe să coasă, să mature, să spele vasele, să știe că aceste munci migăloase, și nu întotdeauna plăcute, nu sînt o îndatorire exclusiv feminină, ci fac parte din ansamblul îndatoririlor familiare.

Toate aceste forme, menite să dezvolte la copii dragostea și deprinderea pentru muncă, vor da roadele așteptate. Trebuie însă multă atenție din partea educatorilor și a familiei, pentru ca la un moment dat învățătura să nu li se pară copiilor o treabă secundară, iar cei mai mari, de 13—14 ani, care au de acum înclinații și deprinderi practice, să nu înceapă să neglijeze studiul. Pentru aceasta, trebuie să li se explice limpede că orice muncă de calitate cere cunoștințe, că studiul este necesar strungarului, lăcătușului, agronomului — tuturor.

Copiilor le place să creeze, să realizeze. Ei au o energie neasemuită. Dacă li se va sugera, cu dibăcie și simț pedagogic cum s-o folosească, ei vor deveni oameni vrednici, cinstiți și pricepuți.

In plină întrecere socialistă

PENTRU NOI VICTORII

O zi deosebită în viața tinerilor muncitori de la uzinele Mao Țze-dun din Capitală: ziua în care tinerii, adunați într-un miting organizat de comitetul U.T.M. pe întreprindere și-au luat angajamente proprii de depășire a planului de producție, în semn de recunoștință și dragoste față de partid.

S-au adunat laolaltă tineri din toate secțiile uzinei. Mulți dintre ei au luat cuvîntul, vorbind cu înflăcărare despre darurile pe care le vor da patriei, în semn de adîncă cinstire a Congresului partidului. Tînărul sudor Cica Dumitru s-a angajat să-și depășească planul de lucru pînă la Congres, cu cel puțin 80 la sută, să facă economii în valoare de cel puțin 1.100 lei și să execute toate lucrările la un înalt nivel de calitate. De asemenea el a chemat la întrecere pe profesie pentru titlul de „cel mai bun sudor" pe toți sudorii din întreprindere. Tînărul cazangiu Fintinelu Emil și-a luat angajamentul de a-și realiza planul pînă la Congres în proporție de 150 la sută și să facă o economie lunară de cel puțin 500 lei.

Numeroși tineri și-au luat angajamente de acest fel.

Pe întreaga întreprindere tinerii și-au luat următoarele angajamente globale:

Să economisească materii prime, semifabricate, scule și altele în valoare de 370 000 lei.

Să producă peste plan:

— 3 poduri rulante electrice
— 2 poduri rulante mecanice
— 1 cazan de aburi de 30 atmosfere
— 1 cazan de abur de 13 atmosfere.

Să colecteze 150.000 kg. fier vechi care va fi predat turnătoriei întreprinderii.

Pentru îndeplinirea cu succes a acestor angajamente tinerii au mai hotărît:

Să sporească numărul participanților tineri la întrecere de la 857 la 1.000 tineri.

Să antreneze 300 tineri în întrecerea pe profesii pentru titlurile de „cel mai bun cazangiu", „cel mai bun lăcătuș", „cel mai bun strungar" și „cel mai bun sudor".

Să organizeze încă 5 brigăzi de tineret și încă un post utemist de control.

Să ajute 75 tineri să aplice metode sovietice în munca lor, astfel ca numărul tinerilor care lucrează după aceste metode să sporească de la 525 la 600.

Corespondent
NICOLAE RADU

APORTUL INOVATORILOR

SUCEAVA (de la corespondentul nostru).

Tinerii de la întreprinderea metalurgică „21 Decembrie" din Rădăuți, au hotărît ca în întîmpinarea Congresului partidului să lupte pentru a da patriei mereu mai multe beneficii peste plan.

Brigada utemistă din secția strungărie, condusă de utemistul Egherman Alfred, este fruntașă pe întreaga întreprindere în această direcție. Participarea la cursurile de calificare ce au loc în întreprindere, a făcut ca toți membrii acestei brigăzi să-și ridice simțitor nivelul calificării profesionale.

Ridicarea calificării fiecărui tînăr, mobilizarea tinerilor în acțiunea de descoperire și folosire a rezervelor interne pentru realizarea de acumulări socialiste peste plan, a făcut ca mulți dintre membrii acestei brigăzi să obțină importante succese în producție.

De curînd utemistul Jache Foghel, a confecționat un dispozitiv de filetare a piulițelor de axe pentru pompe. Acest dispozitiv a redus timpul de filetare la o cincime. Dispozitivul contribuind de asemenea la reducerea consumului de plăci „vidia".

„Din puțin se face mult", — spun adeseori tinerii de la întreprinderea „21 Decembrie" din Rădăuți. Aceste cuvinte pline de înțeles, se transformă în fapte. Brigada condusă de utemista Trofin Floarea, ca și alte brigăzi din întreprindere, luptă pentru valorificarea tuturor deșeurilor. Pînă acum, brigada aceasta a confecționat din deșeuri, piese necesare fabricației de bunuri de larg consum, în valoare de 12.100 lei. Utemistul Witovschi Eugen a confecționat din deșeuri de aluminiu mînere pentru cuțite în valoare de 9.800 lei.

Pășind pe calea arătată de partid

Anul acesta întovărășirile și gospodăriile noastre agricole colective au obținut recolte bogate, care au convins alte zeci și sute de țărani muncitori să pășească cu încredere pe calea arătată de partid, a belșugului și a fericirii, calea muncii pămîntului în comun, cu mijloace mecanizate.

Aproape zilnic, din toate colțurile patriei, sosesc la redacția noastră vești despre înființarea de noi întovărășiri agricole și despre transformarea multora dintre cele existente în puternice gospodării agricole colective. Veștile oglindesc totodată contribuția utemiștilor, a organizațiilor de bază U.T.M. în formarea noilor întovărășiri și gospodării agricole colective și hotărîrea cu care tinerii colectiviști și întovărășiți au pornit la muncă chiar din primele zile.

Din întovărășire — în gospodărie colectivă

PITEȘTI (de la corespondentul nostru).— In sat la Malu, se pornise lupta pentru înființarea unei întovărășiri agricole. In fruntea luptei erau comuniștii Ion Georgescu, Mihai Matei și alții. Mergeau din casă în casă să lămurească țăranilor muncitori rostul întovărășirii. Le arătau că singura cale care îi poate duce către o viață mai îmbelșugată este doar calea muncii pămîntului în comun, pe tarlale întinse, cu mijloace mecanizate și după metode agrotehnice înaintate. Prin unele case mai găseau încă nehotărîți. „Să vedem cum o să fie... Nici la anul nu este tîrziu"...

Dar vizitele dese făcute de mălureni la gospodăria agricolă de stat și la gospodăria colectivă din Stolnici, ba chiar și la colectiviști acasă le-au dat posibilitatea să vadă cu ochii lor ce înseamnă munca pe ogoare unite și cu mijloace mecanizate; le-au fost astfel mai ușor să se convingă de lumina adevărurilor împărtășite de comuniștii Ion Georgescu, Mihai Matei și ceilalți...

...Lucrînd pămîntul cu tractoarele și mașinile S.M.T.-ului și după îndemnul agronomilor, întovărășiții din Malu au recoltat, în anul trecut, cîte 4.000 kilograme de porumb de pe fiecare hectar. In anul acesta, de pe același pămînt care înainte n-a dat niciodată mai mult de 900—1.000 kilograme grîu la hectar, întovărășiții au obținut, în medie, 2.000 kilograme de grîu la hectar. Recolte frumoase — cum nu aveau înainte — au cules în anul acesta și la porumb, floarea-soarelui și la celelalte culturi.

Rezultatele însemnate obținute pînă acum de întovărășiți au dovedit — fără putere de tăgadă — superioritatea muncii în comun. Astfel ei au hotărît, cu toții, să transforme întovărășirea agricolă în gospodărie colectivă. Și, cu cîtva timp în urmă, țăranii muncitori din satul Malu, raionul Costești, au sărbătorit înfăptuirea acestui însemnat eveniment.

Început de viață nouă

Din sat de la Camena și pînă la Ciamurlia de Sus sau de Jos — nu-i cale prea lungă! Calea aceasta a fost bătută însă deseori de țăranii muncitori din Camena. Cîte unul sau doi, ba chiar în grupuri mai mari, mergeau să viziteze gospodăriile colective din Ciamurlia de Sus și din cea de Jos. Și „oboseala" aceasta le-a fost pe deplin răsplătită. Au avut ce vedea la colectiviștii din cele două Ciamurlii. Unii dintre colectiviști le arătau cum este organizată munca în gospodăria colectivă, alții le vorbeau despre recoltele mari obținute, ca urmare a lucrării pămîntului cu mijloace mecanizate și după metode agrotehnice avansate etc. Mulți le vorbeau despre veniturile primite de ei pentru munca depusă în gospodărie, depănau împreună amintiri din viața de ieri, plină de sărăcie și nevoi și cea de acum, de colectiviști, plină de belșug și bunăstare. Și, ca să-i convingă că ce le spuneau ei nu sînt vorbe goale, îi pofteau să le fie oaspeți, să le vadă casele îmbelșugate, hambarele pline, doldora de bucate. Așa au văzut țăranii muncitori din Camena că mulți colectiviști din Ciamurlia de Jos au primit, în anul acesta, numai la avansul de 40 la sută, mai mult grîu chiar decît aveau ei în magazii pentru tot anul. Primiseră colectiviștii cîte 4 kg. de grîu pentru fiecare zi-muncă...

...Satul Camena din raionul Istria a trăit de curînd zile de mare sărbătoare. Sărbătoarea aceasta era așteptată de multă vreme și toți se pregătiseră pentru ea. Era sărbătoarea constituirii gospodăriei agricole colective. Urmînd îndemnul comuniștilor și convingîndu-se tot mai mult că numai gospodăria colectivă poate face pe deplin rodnice strădaniile lor, mai multe familii de țărani muncitori și-au unit petecele de pămînt într-o singură tarla, colectivă. Comunistul Stere Caragit și țăranul muncitor Adam Calender au fost primii din sat care au depus cereri pentru înființarea gospodăriei colective.

La sărbătoarea colectiviștilor din Camena au participat — nici nu se putea altfel — numeroși colectiviști din împrejurimi. Ba le-au adus și daruri: 4000 kg. grîu pentru sămînță, scrofițe, oi și alte animale de prăsilă.

Chiar de a doua zi, membrii tinerei gospodării colective au pornit să pună în pămînt sămînța unui rod mai bogat în anul viitor — sămînța unei vieți mai îmbelșugate și mai fericite.

Corespondent
VASILE SIMBETEANU

Gospodăriile agricole colective și întovărășirile agricole din regiunea București au dus din ce în ce mai multe produse pe piețele orașului nostru. Produsele lor, ieftine și de bună calitate, le aduc din zi în zi încrederea cumpărătorilor.

De curînd, în Halele Obor din Capitală s-a deschis o expoziție-tîrg cu vînzare a gospodăriilor agricole colective și întovărășirilor agricole din regiunea București, care ilustrează pe deplin bogăția de produse pe care acestea le aduc pe piața liberă.

In clișeu un aspect de la expoziție.

Pe scurt

• La constituirea întovărășirii agricole din satul Zerindu Mic, raionul Criș, organizația de bază U.T.M. a dat un sprijin însemnat. Ea a îndemnat pe utemiști și tineri să fie printre cei dintîi care să dea cereri pentru a deveni membri ai întovărășirii. Și rezultatele au fost frumoase. Din cei 13 utemiști din sat, 9 și-au convins familiile și s-au înscris în întovărășire. Printre ei se află Elisabeta Piszacsac, Emeric Varga, Ștefan Balsza, Emeric Kepiro și alții. (Arad — de la corespondentul nostru).

• „Octombrie Roșu" — așa se cheamă întovărășirea agricolă din satul Teiuș, raionul Adjud, înființată de curînd. Ea cuprinde 13 familii de țărani muncitori.

Indată după înființarea întovărășirii, țăranii muncitori au pornit cu hărnicie la treabă. Pînă acum cei mai destoinici se dovedesc întovărășiții Aurel Blaga, Dana Popa și alții. (Bîrlad — de la corespondentul nostru).

• Biriștii și argații fostului moșier Südy Tibor din satul Ciocaia, raionul Săcuieni, sînt astăzi oameni liberi și stăpîni pe rodul muncii lor. Pînă acum cîteva zile în satul Ciocaia, raionul Săcuieni exista o întovărășire agricolă. Acum nu mai există. Nu că s-a destrămat. Dimpotrivă, s-a transformat în gospodărie colectivă. Munca în comun pe ogoarele întovărășirii, recoltele frumoase obținute, au constituit pentru întovărășiți, lecții prețioase de ce înseamnă munca în colectiv, cu mijloace mecanizate și după metode agrotehnice avansate. Tocmai de aceea și-au unit ogoarele într-o gospodărie mare, colectivă, căreia i-au dat numele de „30 Decembrie". (Oradea — de la corespondentul nostru).

• Printre primii care s-au înscris în gospodăria agricolă colectivă „2 Octombrie" din comuna Ostrov, raionul Măcin — înființată de curînd — au fost țăranii muncitori Gheorghe Stroe, Frusina Oprea, Alexe Chirsan, Ștefan Stroia și alții.

La sărbătoarea colectiviștilor din Ostrov au venit oaspeți din multe sate și le-au adus noilor colectiviști daruri frumoase: o secerătoare, două prășitori, un porzolator, o boroană, mii de kilograme de grîu pentru sămînță, porumb, cartofi, cinci porci, cinci cîrlani etc. De asemenea noii colectiviști au primit o bibliotecă cu 100 volume. (Corespondent — Marcel Plăcintă).

...Și el o să se bucure

...Pe Gherghina Gherghe o copleșeau gîndurile... „Ce să fac? — se-ntreba ea. De-ar fi Costică acasă, am lămuri repede treaba... Dar așa? El este în armată și eu trebuie să hotărăsc... După mine, m-aș înscrie cu dragă inimă în întovărășire... Dar dacă Costică... O să-i scriu și o să-i arăt că în sat la noi se duce lupta pentru înființarea unei întovărășiri agricole și o să-l întreb ce să facem noi... Dar pînă cînd ajunge scrisoarea la el, pînă-mi vine răspunsul — vremea trece. Și nu că-i grabă, dar... „Utemiștii trebuie să fie printre cei dintîi care să se înscrie în întovărășire" — spunea secretarul la adunarea organizației de bază U.T.M. Și eu sînt utemistă.. Trebuie să mă înscriu printre primii... să fiu exemplu pentru tinerii țărani muncitori din sat, să-i atrag și pe ei în întovărășire... Gheorghe Gîscan s-a și înscris. Ei, de-ar fi Costică acasă..."

Și gîndurile veneau unul după altul, învălmășindu-se neîncetat. Mereu însă gîndurile Gherghinei se îndreptau spre soțul ei, Constantin Gherghe, care-și satisface stagiul militar. Apoi spre întovărășire. Și iarăși... Iși amintea Gherghina că deseori Costică îi vorbea despre o viață mai bună, pe care or s-o ducă mai tîrziu, cînd și în sat se va înființa gospodărie colectivă... Și iarăși gînduri. „Bine, dar întovărășirea este primul pas spre gospodăria colectivă... Și dacă Costică vorbea de colectivă... Nu, el n-o să zică nimic c-am intrat în întovărășire. Ba, dimpotrivă, o să se bucure. Desigur că, de-ar fi fost el acasă, de mult ar fi dat cererea..."

Și plină de bucurie, Gherghina Gherghe s-a apucat și a scris cererea de intrare în întovărășire. Apoi, tot în aceeași zi, o scrisoare pleca către unitatea soțului ei, ducîndu-i vestea că ei sînt de acum înainte membri ai întovărășirii agricole...

...Cu cîtva timp în urmă, în satul Secara din raionul Turnu Măgurele, s-a inaugurat întovărășirea agricolă „Revoluția din Octombrie". Convingîndu-se de faptul că munca în comun cu mașinile statului și după metode agrotehnice avansate sporește rodnicia pămîntului, mai multe familii de țărani muncitori din Secara și-au unit într-o tarla comună o însemnată parte din terenurile lor, pentru a smulge pămîntului roade mai bogate, pentru a începe o viață mai îndestulată. Printre primii care s-au înscris în întovărășire au fost și utemiștii Gheorghe Gîscan și Gherghina Gherghe. Alături de comuniști, ei au dus apoi o susținută muncă politică în rîndul țăranilor muncitori tineri și vîrstnici, pentru a-i îndemna să pășească pe calea întovărășirii agricole. Și Anghel Sărău, Ilie Neg, Ion Simion și alții au pășit pe această cale.

Corespondent
FLORIAN ENE

Crescuți și educați de partid

Maistrul meu, comunistul Radu Stelian

In 1952 am intrat la „Grivița Roșie", proaspăt absolvent al școlii profesionale, plin de neastîmpărul celor 17 ani cu siguranța atotștiutoare a „fruntașului la învățătură" și cu nepăsarea mîndră a centrului atacant în echipa școlii. Am fost repartizat la sculăria S.I.M., unde m-am prezentat:

— Sînt lăcătușul Podeanu Dan, absolvent al școlii profesionale, repartizat aici. Te rog condu-mă la maistrul secției.

Omul căruia m-am adresat, un bărbat nu prea înalt, de vreo 40 de ani, cu înfățișare simplă mă privi tăcut, fără să pară impresionat de aerul meu, apoi rosti:

— Bine. Ai să lucrezi în partida de polizat, la mașina de colo... și se aplecă preocupat să regleze mai departe un polizor electric.

Am rămas dezamăgit și — de ce să nu recunosc? — puțin înfuriat de primirea aceasta.

— Un moment, am spus. Sînt mecanic de precizie și cer lucru corespunzător. Dar dumneata poate nu cunoști bine problemele. Unde este tovarășul maistru?

Omul își ridică o clipă privirea, în care mi s-a părut că-i juca un zîmbet ironic, apoi vorbi din nou, atent la lucrul său:

— Polizarea pieselor este un lucru de mare precizie, tovarășe. Vei lucra în probă astăzi. Eu sînt maistrul.

Ce să spun? M-a pus la punct din „prima repriză". Puțin rușinat m-am dus la mașina ce mi s-a indicat și am studiat-o o vreme. După cîteva minute cînd a terminat reglatul, meșterul a venit la mine și firesc, ca și cum atunci m-ar fi văzut prima oară, mi-a întins mîna curată, m-a întrebat de școală, de vîrstă, mi-a încercat cunoștințele. Apoi mi-a vorbit despre importanța lucrului pe care aveam să-l fac și răspunderea ce-mi revine pentru calitatea și precizia lui. Mi-a dat să lucrez o piesă oarecare — am avut impresia că nici nu-i trebuia, ci doar așa, să mă încerce — și a plecat la treburile lui, chemat la alte mașini. Dar parcă era un făcut. Din cînd în cînd avea de lucru prin apropierea mea și — deși nu mă privea — aveam siguranța că-mi urmărește fiecare gest, fiecare mișcare.

Mi se părea că se preface că are încredere în mine și mă lasă să-mi bat capul cu afurisitele de sutimi de milimetru. Eu, din mîndrie, nu-l întrebam și mă frămîntam să rezolv singur problemele ce mi le nășteau piesele comandate. Și iată că într-o zi un lucrător de la cazangerie, pe care nu-l cunoșteam, vine prin secție și se oprește înfuriat în fața polizorului meu.

— Tu ai lucrat asta? — mă întrebă el scăpărînd din priviri și-mi vîrî sub ochi un burghiu nou pe care-l recunoscui imediat. Ai ascuțit un burghiu pentru oțel sau pentru cașcaval? Unde ai învățat meseria, tinere?

M-am făcut roșu de rușine și mînie neputincioasă. Auzi, să i se vorbească așa unui absolvent fruntaș, cu „mîna dibace", cum îmi spuneau profesorii.

— Asta-i mașina și materialul, am replicat furios. Dacă nu-ți place du-te la maistru să-ți facă el altul mai bun. De parcă l-aș fi chemat, maistrul apăru în spatele meu și fără o vorbă luă din mîna cazangiului burghiul ascuțit de mine și-l privi cu atenție.

— Da, nu-i încă finisat, a scăpat la control. Il termină tovarășul imediat și ți-l vom trimite în secție.

După ce a plecat cazangiul — potolit ca prin minune de vocea calmă și sigură a maistrului — tovarășul Stelian s-a întors spre mine și neobservînd încurcătura mea a continuat firesc și fără urmă de dojană.

— Burghiul nu-i ascuțit prost, dar vezi, noi acum lucrăm altfel. Unghiul pe care trebuie să-l dăm unui burghiu ca el să poată fi folosit mult timp și cu un randament sporit este în funcție de...

Mai toată ziua aceea a stat lîngă mine și mi-a încredințat ceea ce am numit de atunci „tainele meseriei".

Tot meșterului îi datorez prietenia cu Schultz. Flăcăul ăsta voinic, harnic și tăcut ca însuși meșterul este mult prețuit de acesta. Dintr-o ultimă fărîmă de mîndrie, poate și din invidie pentru încrederea ce i-o arăta maistrul, **m-am înfuriat odată și i-am răspuns așa cum nu trebuia,** ca apoi să-mi pară rău. Mă frămîntam cum să-i cer iertare, în așa fel, ca mîndria mea să nu sufere, cînd într-o zi la ieșirea din schimb meșterul mă strigă. M-am îndreptat bucuros spre el și cînd am ajuns aproape am observat că lîngă el, tăcut, pășea Schultz. M-am întunecat și am mers o vreme tăcuți, apoi meșterul a prins să vorbească:

— Dan, băiatule, te văd de la o vreme supărat și asta nu-mi place. Ai vreun necaz? Spune-mi!

Eu priveam în jos, tare preocupat să lovesc cu ghetele o pietricică de pe alee.

— Mă tot sfătuiam cu Schultz, care să fie supărarea ta, și iată că am socotit că poate ai necazuri cu vreun prieten. Atunci dacă-i așa, cred că greșești. Nimic nu poate fi mai frumos, mai înălțător ca o prietenie adevărată. Asta îți dă putere în fața greutăților, te ferește de greșeli, te ajută să devii om, un om adevărat... Iată îmi amintesc cu mulți ani în urmă cînd voi erați prunci în leagănul mamii...

Și în liniștea străzii, am auzit de parcă aș fi trăit aievea întîmplări din vremurile înnegurate cînd comuniștii de la Grivița trebuiau să-și ascundă pînă și bătăile năvalnice ale inimilor lor de revoluționari. „De atunci, băieți, comuniștii cred în prietenie, în adevărata prietenie între cei ce luptă pentru aceleași năzuințe"...

Ne-am despărțit tîrziu și în fața zîmbetului său bucuros Schultz și cu mine ne-am strîns tare mîinile. Am pornit vesel spre casă ca scăpat de o apăsătoare povară...

Am citit mai de mult „Așa s-a călit oțelul" și eroii cărții îmi stăpînesc neîntrerupt gîndurile. Nu știu de ce dar în mintea mea, Fedor Juhrai, marinarul roșu, care a călăuzit primii pași ai lui Pavel Corceaghin, ia întotdeauna chipul maistrului meu, comunistul Radu Stelian. Poate unde chipul său atît de drag acum are atîta asemănare cu trăsăturile morale ale bolșevicului Fedor... Altfel nu se explică de ce mă bucur atît cînd îl văd, de ce inovațiile sale mă umplu și pe mine de mîndrie, de ce văd în comunistul Radu Stelian, nu numai pe meșterul meu, ci pe un bătrîn și adevărat prieten.

DAN PODEANU
polizator, Complexul C.F.R. „Grivița-Roșie"

O întîmplare orientală cu petrol și sînge

CARNET Extern

Povestea noastră este o poveste orientală. Dar deși se petrece în decorul Orientului arab, ea nu are parfumul suav al celor „1001 de nopți". In schimb miroase a petrol și a sînge. Nu-i prima poveste de acest fel. Pe unele locuri ale planetei noastre șuvoaiele de aur negru ce țîșnesc din adîncuri sînt totdeauna stropite cu sînge omenesc. Este o lege nescrisă în coduri, dar impusă de realitatea unei anume lumi.

Poveștile, toate, au un început despre care se spune că „a fost odată ca niciodată..." Povestea noastră „a fost" dar firul ei se mai deapănă încă. Ea începe cu un pelerinaj. Pelerinii nu caută locurile sfinte de la Mecca și nici nu vor să se roage în moschee. Pentru ei Alah are forma concretă, ușor perceptibilă, a lirelor sterline. In loc de moschee, acești ciudați pelerini caută sonde sau locuri în care sondele și-ar putea profila siluetele într-un viitor apropiat.

Furtunile de nisip din peninsula arabă nu-i sperie. Nu-i sperie nimic altceva decît gîndul că terenurile petrolifere ar putea încăpea pe mîna concurenței americane. Un gînd, desigur, nu lipsit de temei.

Oaza Buraimi. Pustiu la nord, pustiu la sud, pustiu la apus și la răsărit. Iar în această pustietate fierbinte, bătută de nisipul orbitor și de necruțarea soarelui — o oază, speranța drumeților ce înfruntă vitregia naturii. Spre această oază călătoreau pelerinii din povestea noastră. Dar de ce aveau nevoie niște gentlemeni din Londra de peripețiile unei călătorii spre Buraimi? Simplu: din pricina mirosului. Se simțise la Londra miros de petrol din Buraimi și primii emisari au pornit către oază. Lor le-au urmat trimișii înarmați ai Angliei. Din nou pelerini — dar cu tancuri, avioane și mitraliere. Și pentru că în oază se afla un pumn de soldați ai Arabiei Saudite — pe teritoriul căreia se găsește Buraimi—acești soldați au putut să constate de ce minuni de „vitejie" e capabilă armata britanică atunci cînd strategia militară e dublată de cea petroliferă. A curs sînge pentru petrol...

Deasupra oazei Buraimi fîlfîie acum drapelul dungat al coroanei britanice. Arabia Saudită nu este însă de loc dispusă să renunțe la o parte din teritoriul ei, ceea ce a dat naștere unei violente dispute internaționale. Tradiționalul umor britanic nu s-a dezmințit însă nici de astă dată. Deoarece nu poate să dovedească că oaza Buraimi este situată pe insulele engleze, Anglia afirmă că ar aparține sultanatului Masqat care este... protectorat englez. Dar se pare — în ciuda faptului că oaza Buraimi e puțin cunoscută — că opinia publică are mai multe noțiuni de geografie decît își închipuie unii locatari ai City-ului londonez. Nu de altceva, dar tîlcul rectificărilor geografice pe care le dorește Anglia a fost dezvăluit. Chiar „Times" scria nu de mult că trebuie asigurată dominația britanică asupra oazei, „pentru că o serie de companii fac acolo explorări și pentru că dacă nu va fi stabilită apartenența teritorială a oazei Buraimi, aceste companii nu vor putea fi sigure de investițiile lor de capital". La care guvernul Arabiei Saudite a răspuns printr-un avertisment adresat societăților străine de a nu încheia nici un act cu privire la exploatarea subsolului oazei Buraimi. Iar Liga Arabă a ținut să precizeze că condamnă agresiunea britanică asupra oazei Buraimi.

Cei ce călătoresc prin peninsula arabă se tem cumplit de furtunile de nisip. Nepoftiții pelerini britanici ce au ocupat Buraimi nu trebuie să uite însă că furtunile de nisip ar putea fi urmate de furtuna sentimentelor milioanelor de felahi. O asemenea furtună poate mătura pe acei ce în loc de Mecca caută terenuri petrolifere și, desigur, poate reda poveștilor orientale farmecul celor 1001 de nopți...

EDGARD OBERST

LITERATURĂ-ARTĂ

Centenarul Teatrului Național din Craiova

Moda ștrengarilor „prefabricați"

Pe marginea volumelor pentru copii: „Eu, Tică și alții" de Mihail Stoian și „Ăsta-i Petruț" de Virgil Chiriac

Dacă ar fi să ne luăm după spusele unor cărți despre copii apărute la noi în ultima vreme, am crede că micuții noștri contemporani se împart neapărat în două categorii bine distincte: „premiantul", cuminte, liniștit, ordonat, curat, silitor, politicos, însfîrșit un omuleț perfect ca o sferă, și ștrengarul neastîmpărat, poznaș și „copil" în toate.

Primul soi de eroi reușește foarte curînd să devină antipatic micilor cititori care nu vor întîrzia să-l categorisească drept „tocilar", „papă-lapte", și se vor feri să-i semene. În mintea lor, a învăța, a fi un elev conștiincios se va asocia din pricina acestor eroi cu noțiunea de a duce o viață plictisitoare, lipsită de farmec și în consecință, aceste cărți nu numai că nu-i vor îndruma, dar ar putea chiar să-i îndepărteze de școală. Copiii nu vor să fie asemenea acestor tocilari, nu vor și nici nu pot — copilăria își are legile ei peste care viața nu poate trece și ar fi bine să nu poată trece nici scriitorii.

Pare-se însă, că unele cărți pentru copii au început să dea din lac în puț. Acum în locul veșnicilor premianți a răsărit celălalt gen de copii „prefabricați": copiii teribili. Aceștia sînt fermecători, isteți, întreprinzători, mucaliți, în sfîrșit niște copii în carne și oase încît, zic unii, mai mare dragul să-i privești. Dar — „să fie la alții" — ar spune mamele sau învățătorii citind, bunăoară, „Ăsta-i Petruț" de Virgil Chiriac sau „Eu, Tică și alții" de Mihail Stoian. Și ar fi firesc să spună așa: copiii aceștia se țin tot de pozne și năzdrăvănii și deși sînt inteligenți, nu învață în ruptul capului.

Copiii noștri sînt în realitate multilaterali, bogați sufletește, au o mare diversitate de caractere, de probleme, au medii diferite, într-un cuvînt sînt prea vii pentru a putea fi încadrați — neapărat — în cele două „scheme" prezentate.

Persistența unui tip unilateral de copil în literatură vădește un orizont strîmt de cunoaștere sau în orice caz de luare în considerare a realității de către unii scriitori.

Și ceea ce e mai neplăcut, este faptul că poznele sînt atît de atrăgătoare, sînt astfel înfățișate, încît copilul îi va da dreptate, de pildă lui Petruț care, în loc să învețe cu Victor la aritmetică, primește de la acesta lecții de fotbal, iar faptul că Petruț și Tudorel trag cu praștia în becuri îl va încînta desigur și n-ar fi exclus să-i dea ideea de a face și el un asemenea lucru, pentru care părinții și vecinii credem că nu-l vor binecuvînta de fel pe autor. Sau credeți oare că copiii vor fi mai impresionați de faptul că Nică și Tică întîrzie de la școală decît de minunatele peripeții prin care trec? Sau poate îl vor găsi vinovat pe Nică pentru faptul că n-a putut rezista să vadă cum e învinsă echipa lui de fotbal, chiar dacă intervenția lui duce la o serie de mici nenorociri, cîinele răstoarnă borcanele din cămară, pisica fură carnea pentru cină și altele? Micii cititori se vor întreba: „Oare ca să fii un copil adevărat trebuie neapărat să fii un copil rău? Oare nu poți să joci fotbal dar să și înveți? Să-ți placă aeromodelismul, dar să te speli pe urechi, să prinzi păsări și pești, dar să nu chiulești de la școală? Dacă înveți n-ai voie să te joci, iar dacă te joci n-ai voie să înveți? Noi nu mai înțelegem nimic, tovarăși scriitori!"

Într-adevăr, Petruț, Nică, Tică și alți eroi din aceste cărți sînt înzestrați cu multe calități, cu o personalitate interesantă, spirit de inițiativă, sensibilitate și curiozitate și totuși ei își folosesc toate aceste daruri pentru a face numai necazuri celor din jur; ei sînt ceea ce se numește în popor „brînză bună în burduf de cîine". Petruț e curios să știe cît mai multe, să înfăptuiască mai mult, dar nu înfăptuiește nici un lucru de folos; în schimb reușește să strice un ceas, împreună cu Fănel, care bineînțeles e și el tot un năzdrăvan pus pe boroboațe. Nică, Tică au mult spirit de inițiativă și sînt prieteni buni. Credeți însă că atunci cînd, de pildă, merg într-o tabără, ei sînt elementul motor al colectivului? Nici de cum; ei își fac de cap singuri. Dacă pînă acum în unele locuri copiii se transformau artificial, nemotivat, acum nu se mai transformă deloc. Aștepți zadarnic să intervină ceva care să canalizeze toate calitățile micilor eroi pe un drum bun, aștepți ca ei să devină elevi conștiincioși, legați de colectiv, păstrîndu-și farmecul lor natural, afirmîndu-și aptitudinile și caracteristicile proprii vîrstei. De ce copiii cuminți să fie antipatici, iar ștrengarii plini de drăgălășenie? În viață nu se întîmplă totdeauna așa. Viața nu cunoaște numai tipuri extreme, pure — copii de zahăr sau drăcușori

De bună seamă că și Petruț și Nică tind în mod obiectiv să se transforme, să crească, dar autorii nu-i lasă și de aceea, ajungînd la ultima pagină, te simți nesatisfăcut, ai senzația clară a unui lucru neterminat. Nu știm, poate fiindcă scriitorii sînt atît de speriați de „copiii model" încît n-au îndrăznit să facă pionieri adevărați din ștrengarii lor, de teamă ca aceștia să nu-și piardă hazul, teamă deloc justificată. Credem că ar fi putut face cu succes acest lucru în primul rînd pentru că există în realitate numeroși copii care sînt copii adevărați, la fel de plini de viață la joacă ca și la carte, și apoi pentru că ambii autori vădesc largi posibilități de intuire a psihologiei copilului. (E de ajuns să ne gîndim la Petruț care susține că a luat nota 2 pentru că învățătorul îl persecută și a vrut să-l încurce, sau la Nică care gîndește cu un dispreț suveran despre verișoara lui: „Deși sîntem de-o vîrstă ea se mai joacă de multe ori, copilărește. Deh, așa-s fetele!").

Poate vă veți întreba de ce vorbim deodată despre două cărți scrise de doi autori diferiți? Și aici stă un alt neajuns al acestor cărți. Cărțile seamănă foarte mult una cu alta ca problematică, ca tipuri, ba chiar și ca amănunte de stil (ambele sînt scrise din punctul de vedere al copilului). Sîntem convinși că autorii nu s-au inspirat vreunul din lucrarea celuilalt; nu aceasta este pricina asemănării. După cum am amintit la început, asemănările au la bază faptul că amîndoi scriitorii s-au orientat nu spre viață, ci spre același tipar prestabilit — așa zisul „copil teribil". Din păcate însă, nu numai că volumele seamănă între ele, dar uneori autorii se repetă chiar pe ei înșiși. Bunăoară, multe pozne se întorc „moralizator" împotriva celor ce le-au făptuit, cu prea puțină intensitate însă pentru ca efectul să aibă o valoare educativă reală. La drept vorbind, ce-ar fi avut de învățat un copil din pățania lui Ștefănică care-și pune o oală pe cap și nu și-o mai poate scoate, sau din alte întîmplări tot atît de gratuite?

Observațiile de mai sus, relativ sumare, asupra cărților „Ăsta-i Petruț" de Virgil Chiriac și „Eu, Tică și alții" de Mihail Stoian, nu au intenționat să epuizeze discutarea lor, ci să constituie un mic semnal de alarmă în fața unui alt pericol care pare a pîndi acum literatura noastră pentru copii, pericolul promovării unei noi scheme — cea a copiilor-ștrengari, concepuți artificial, cu tot dinadinsul plini de haz, dar adeseori dăunători, copiii teribili.

GLORIA BARNA

Actori și regizori, pictori scenografi și recuziteri, directorul și secretarul literar, așteaptă astăzi cu emoție oaspeții care sosesc din întreaga țară la sărbătorirea Centenarului Teatrului Național din Craiova.

In cinstea sărbătorescului eveniment se deschide și expoziția înfățișînd drumul de creație al vechiului lăcaș de cultură craiovean. Și, desigur, un sentiment de mîndrie înflorește în sufletul fiecăruia din vizitatorii expoziției, privind documentele care vorbesc despre cotitura importantă petrecută în activitatea teatrului în anii regimului de democrație populară, spre împlinirea idealurilor celor mai valoroși creatori ai acestei scene.

Fotografia noastră surprinde un moment din spectacolul cu piesa „Vlaicu Vodă" în interpretarea actorilor Teatrului Național din Craiova.

Căutînd calea spre inima spectatorilor

Noua montare a baletului „Fîntina din Baccisarai"

Oleg Danovschi
artist emerit al R.P.R.

Sînt aproape zece ani de cînd am colaborat cu maestra sovietică Seda Vasilievna Sarkizian la montarea pe scena Operei din București a baletului „Fîntina din Baccisarai". Aveam de învins atunci numeroase dificultăți. Puținii artiști ai baletului erau sub influența curentului expresionist apusean, orientați spre divertismente formaliste care nu legau mișcarea de conținutul muzicii, nedezvăluind astfel nici o idee, nici un sentiment. Or, pasiunea înflăcărată, emoția dramatică puternică creată de imaginile libretului și sugerate de muzică, profunzimea umană, intensitatea stărilor sufletești și conflictele tragice ale eroilor din baletul „Fîntina din Baccisarai", au obligat pe interpreți să caute soluții pentru rezolvarea acestei probleme de creație neîntîlnite de ei pînă atunci.

Pînă atunci, în vechiul balet romînesc, abia dacă pătrunsese ecoul tradițiilor înalte ale baletului rus, care dispunea de o tehnică și expresivitate strălucitoare, inegalabile și de interpreți care au cucerit lumea întreagă prin măiestria lor. Începînd cu Ceaikovski, muzica baletelor cîștigase în afară de melodie și un desen ritmic clar, noi calități: inspirație profundă, amploare simfonică, forță emoțională. Noul balet sovietic a îmbogățit aceste tradiții, a umanizat scena de balet, așezînd în centrul ei omul cu întreaga diversitate a faptelor și emoțiilor sale. Umanismul socialist a învins și în balet: *„...totul pentru om această idee de bază a comunismului sovietic, ideea încrederii în om, în forțele lui, în frumusețile lui, în voința de a lupta pentru fericire* — spunea marea balerină Ulanova — *a devenit deviza baletului sovietic".*

Inscriind în repertoriul nostru spectacole din marele repertoriu sovietic, noi ne-am avîntat atunci cu curaj într-un domeniu nou. Condițiile noi de creație, rod al grijii regimului nostru de democrație populară, condiții de care ne-am bucurat din plin, au determinat în anii din urmă realizarea unui adevărat „salt calitativ". Și aci a fost esențial sprijinul frățesc al artiștilor sovietici. Munca cu maestrul Kurilov, colaborarea cu artistul Gabovici la cea de a doua redacție a „Macului roșu" și apoi priceperea și devotamentul în muncă ale tînărului maestru Igor Smirnov, au dus mai departe realizările noastre, perfecționînd tehnica artiștilor noștri. Numai străbătînd aceste etape, a devenit posibilă realizarea unei noi montări a baletului „Fîntina din Baccisarai" pe scena Teatrului de Operă și Balet al R.P.R.

In noua redactare a acestui balet, m-am străduit să găsesc adevărul în atitudinea omenească a eroilor lui Pușkin fără de care desfășurarea gîndirii poetice nu este cu putință. Dezvăluind intențiile muzicii eruditului Boris Asafiev am tins să determinăm astfel desenul coregrafic încît să cuprindă în tensiunea emoțională a dansului întreaga semnificație a poemului lui Pușkin (transpus pentru balet în libretul redactat de Volcov.

Impreună cu întregul colectiv artistic am urmărit să găsim și să fixăm acel limbaj coregrafic care să permită povestirea clară a celor mai zbuciumate stări omenești, fără a face uz de pantomima convențională. Ne-am străduit ca personajele baletului să se găsească mereu în rol, să nu danseze în general un „număr" oarecare, ci interpreții să pună în lumină prin dans stările sufletești ale eroilor lui Pușkin. Astfel, dialogurile dintre Maria și Zarema exprimă prin dans, fără „explicații" suplimentare, sentimentele lor. De asemenea, monologul Zaremei (actul II) sau cel al Mariei (actul III) își găsește o expresie clară, transpunînd muzica în imagini scenice.

In actul I, pentru a valorifica pe deplin intenția libretului, am introdus un tablou nou: întîlnirea din parc a Mariei cu logodnicul ei. Astfel, evoluția sentimentelor, aparte de cadrul convențional al petrecerii, primește un caracter mai intim și profund. Fidel intențiilor poemului, am căutat ca acțiunea să nu fie încărcată cu amănunte istorice ori descriptive, ci totul să fie sugerat în lumina concepției romantice a tînărului Pușkin.

Actul II și IV încearcă să dea imaginea Crimeei din acea vreme, fără tendința de a înfățișa teatral orientul pe planul unui exotism decorativ. Tabloul haremului prezintă robia femeilor care culminează cu moartea Mariei. Tragedia ei e tragedia haremului, unde femeia nu are drept la viață proprie. Dar peste întreaga desfășurare a acțiunii plutește destinul tragic al lui Ghirei. Prin Maria, acesta întîlnește expresia unei civilizații mai înalte, în fața căreia atotputernicia hanului Ghirei e neputincioasă. El nu poate înțelege lumea într-o concepție nouă, dar nu mai e nici satisfăcut de concepțiile lumii în care trăiește. Și astfel Ghirei se prăbușește. Sau, după ideea lui Bielinski, în lupta cu sine însuși Ghirei nu a devenit încă om, dar a încetat de a mai fi animal.

Ca și atîția alții, am încercat și eu să povestesc prin dans, ceea ce a gîndit Pușkin, în minunatul poem „Fîntina din Baccisarai". Măsura în care am reușit este în strînsă legătură cu marele progres al ansamblului de balet. In redacția nouă, ne-am putut folosi de condițiile tehnice pe care ni le oferă scena modernă și bine utilată a noului nostru edificiu.

Cu încredere îmi exprim speranța că „Fîntina din Baccisarai" va găsi calea spre sensibilitatea spectatorilor, cucerindu-le deopotrivă și mintea și inima.

Nicolae Stoian

FIERUL DRACULUI

Motto:

Ciudă mi-i cînd văd cîte-o dădacă
Incercînd cu zel și chin să facă
Dintr-un vultur, bleagă porumbacă,

Anii trec ca roua dimineții,
Nici un bob zăbavă n-au de mas.
Parcă ieri m-au petrecut băieții,
Ieri i-am spus uzinei bun rămas.

Mi-am lăsat brățara mea de aur,
Meseria, meseria mea.
N-am plecat după cununi de laur,
Poezia sufletu-mi momea.

Mama doar, norocu-mi căinîndu-l,
Și-a certat feciorul cu amar:
Nici la meșteșug nu l-a fost gîndul,
Nici la plug ca altora măcar.

Dar apoi dorea să-i vin acasă
Și-adormea cu doru-mi — căpătîi.
Sînt poet ori nu, puțin îi pasă,
Tot fecior i-s eu întîi și-ntîi;

Tot îmi curge sîngele-i în vine,
Iar de-o-ncinge dorul, cînd și cînd.
Cu desagii-n spate-o văd cum vine,
Scările de marmoră urcînd.

Mi te-mpacă, maică iubitoare:
Asta-i zîna după care mor!
Tu în semn de binecuvîntare,
Hai, sărută-ți noră și fecior!

Poate-așa mi-a fost ursită viața,
Poate-așa-i cu jurămînt lăsat,
Să mă tragă către cîntec ața,
Că destul s-a plîns la noi în sat.

Indeajuns în orice brazdă-ntoarsă
Ne vărsarăm focul deseori.
De-asta poate noaptea se revarsă
Vălătuci de flăcări pe comori.

Unde calc, țărîna talpa-mi arde,
Din adînc spre sufletu-mi cu jind
Cresc atunci fremătătoare coarde,
Cîntecele-n mine risipind.

De aceea m-amărăsc ca fierea,
Dacă-mi vine un cucon milos
Să mă-nvețe ce este durerea;
...Ce dureri? De unde le-o fi scos?

Ori i-a stat și lui de veghe claia
Ca și mie cînd în cîmp zăceam?
Sau trecînd cu trenul spre Mamaia
Astea toate le-a zărit la geam.

Și-ar fi dat el ultima suflare
Secerat de glonț pe-un caldarîm,
Cînd lozinca ne arăta în zare
Făgăduitorul, drag tărîm?

De-asta oare, de lozinci azi cată
Să-și păzească pielea ca de foc?
Sau, cumva, l-au stingherit vreodată
De la somn ori poate de la joc?!

De-asta el, cuconul fonf ce-ngînă,
Păsăreasca-i firavă de mic,
Imi dă mie lecții de romînă,
Scălîmbînd cuvintele peltic?!

Insă voi, prieteni, fiți pe pace:
Cu credința că la mine-n lan,
Niciodată floare nu va face
Pirpiriul, galbenul șofran.

Eu și azi în pumnul minții mele
Versurile mi le cîntăresc,
Ca pe niște boabe mari și grele. —
Cum ni-i felul nostru, țărănesc.

Incă noaptea, uneori, de gene
Nu vrea somnul să se prindă — neam
Pînă-n ceasul cînd vuiesc sirene,
Ceas pe care eu cîndva-l pîndeam.

Fruntea mea doar vouă vi se-nchină,
Prea supusă slugă tot mereu.
Las' să nu mă-nghită lumea „fină",
Prea mi-s fierul dracului și eu!

De aceea tocmai se cuvine
Să mă las bătut doar de fierar,
Ca să iasă om întreg din mine,
Nu un sfîrîiac de-o clipă doar.

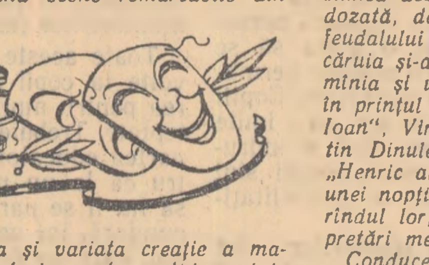
Bate-mă fierar oricît de tare,
Sub baros zobește-mă vîrtos,
Fă din mine plug cu cinci brăzdare,
Nu un bibelou fără folos.

Strălucirea mi-i pe plac și mie.
Nu-s pornit ca prostul pe hărțag.
Fierul dracului de-oi fi eu, fie!
Doar fierarul să mă aibă drag.

Pe scurt!

O inițiativă artistică de urmat

Viața Teatrului Național din Iași pulsează mai energic, e înviorată de la o vreme de un suflu nou, plin de prospețime. Se pare că entuziasmul pleiadei de tineri sosiți de curînd în teatru, împletit cu experiența generației de actori mai vîrstnici, constituie izvorul unui ritm mai intens în activitatea artistică, al unor frămîntări, idei, inițiative cu rezultate promițătoare.

Recitalul Shakespeare, înmănunchind scene remarcabile din bogata și variata creație a marelui clasic englez, interpretate cu succes de o formație de artiști talentați, se înscrie ca primă și ilustrativă dovadă a noilor căutări artistice.

Ideea recitalului s-a dovedit fructuoasă din multe puncte de vedere. Introducîndu-se în program scene din „Hamlet", „Romeo și Julieta", „Richard al III-lea", „Regele Ioan", „Henric al IV-lea", „Visul unei nopți de vară", publicului ieșean, i se prezintă imagini semnificative ale operei shakespeariene. Imaginea e cu atît mai reușită cu cît alegerea s-a făcut cu rigurozitate, ținîndu-se seama ca scenele prezentate să fie concludente pentru ideea de ansamblu a eroului sau a piesei, fără a fi neapărat pagini arhicunoscute. Din „Hamlet" s-a ales, de pildă, scena întîlnirii dintre Hamlet și regină, expresivă pentru înțelegerea caracterului celebrului erou; din „Henric al IV-lea" savuroasele scene de la han, substanțiale pentru reconstituirea atmosferei epocii.

Ceea ce e deosebit de îmbucurător, e nivelul de înțelegere și interpretare al actorilor, în majoritate tineri. Ion Omescu în ducele de Gloucester (din „Richard al III-lea") și-a asumat un rol complex, în care parcurgerea unei întregi game — de la viclenie la cinismul atroce și pasiunea dezlănțuită — e cu grijă dozată, dezvăluind astfel tipul feudalului perfid și crud asupra căruia și-a îndreptat Shakespeare mînia și ura. Valentin Ionescu în prințul Arthur din „Regele Ioan", Virgil Raicu și Constantin Dinulescu în rolurile din „Henric al IV-lea" și din „Visul unei nopți de vară" se ridică, la rîndul lor, la nivelul unor interpretări meritorii.

Conducerea artistică a teatrului (director artistic, maestru emerit al artei Val Mugur) a valorificat multilateral această inițiativă. Tinerii interpreți nu au de rezolvat numai cîte un rol din Shakespeare. Ei sînt puși în situația să treacă prin roluri de gen diferit. Ion Omescu apare în Romeo, Hamlet, Demetrius (din „Visul unei nopți de vară"), Virgil Raicu în roluri diferite din „Macbeth", „Henric al IV-lea", „Visul unei nopți de vară", etc. E o serioasă dar inspirată încercare a puterilor actorilor, un bun prilej de verificare și perfecționare.

Spectacol educativ, răsplătit pe merit cu aplauze de către spectatorii dornici să cunoască opera lui Shakespeare, recitalul marchează stăruința colectivului artistic al Teatrului Național din Iași de a păși mereu înainte.

PETRE NIȚA

In ajutorul tinerilor iubitori de literatură

Nu este un secret pentru nimeni cu cîtă emoție vine tînărul începător în ale literaturii să-și prezinte o operă la cercul literar, cu cîtă nerăbdare așteaptă discutarea acesteia în cadrul cercului, cît preț pune pe criticile tovărășești care i se aduc, ce importanță au pentru descoperirea și creșterea tinerelor talente, cercurile literare. Cu atît mai clar apare atunci însemnătatea bunei desfășurări a activității acestor cercuri, a îndrumării lor. Pe linia aceasta, a grijii pentru îmbunătățirea conținutului activității cercurilor literare, se înscrie elaborarea de către Uniunea Scriitorilor din R.P.R. a Regulamentului pentru funcționarea cercurilor literare. Stabilind principiile de înființare și organizare a cercurilor, cine poate deveni membru al acestora, conducerea și îndatoririle biroului unui cerc, diferitele forme de activitate — Regulamentul dă un mare ajutor în direcția sprijinirii și îndrumării sistematice a tinerilor iubitori de creație literară.

Cerînd revistei „Tînărul scriitor" să sprijine și să stimuleze activitatea cercurilor din țară, Regulamentul face apel la o seamă de foruri de răspundere și organe subordonate acestora să dea tot concursul bunei desfășurări a muncii cercurilor literare. Un rol de mare însemnătate revine în această privință și comitetelor regionale, raionale și orășenești U.T.M. care sînt datoare să ajute cercurile literare în dezvoltarea lor, și să folosească totodată forțele tinere din cercuri pentru întărirea muncii de educație comunistă a tineretului. Nu încape îndoială că aplicarea creatoare a Regulamentului va duce la un progres real al muncii cercurilor literare.

A. V.

CRONICA FILMULUI

București, oraș înflorit

Ladislau Karda
— regizor —

Activitatea studioului cinematografic „Alexandru Sahia" se remarcă — mai ales în ultima vreme — nu numai printr-o producție sporită atît cantitativ cît și calitativ, dar și prin realizarea unor filme cu teme variate, care oglindesc viața noastră nouă. Prezentarea pe ecranele cinematografelor a noului film documentar în culori „București, oraș înflorit" (scenariu: Demostene Botez, regia: Savel Stiopul, operator: Gheorghe Zimermann, muzica: Aurel Giroveanu) vine să confirme aceasta. Este un nou gen de film, în care găsim îmbinarea tratării publicistice, combative a materialului cu redarea lirică a naturii.

Vizionînd filmul te desparți de imaginile luminoase ale ecranului cu un sentiment de mîndrie. El te face mîndru de frumusețile Capitalei, cele mai multe făurite în ultimul deceniu, în anii puterii populare. Colțurile cele mai pitorești ale orașului nostru, parcurile, străzile înflorite, scuarurile sînt redate prin imagini clare, interesante. Probabil chiar bucureștenii rămîn uimiți față de schimbările din ultimii ani consemnate în film. Și parcurile vechi, acele așezări verzi în piatra Capitalei de care ne sînt legate atîtea amintiri, au luat altă înfățișare. Insă prilejul unei justificate satisfacții îți oferă cu deosebire parcurile și spațiile verzi tinere, apărute pe vechile maidane și locuri părăsite (Parcul Tei, 23 August etc.) a căror prospețime și frumusețe depășește și cea mai bogată fantezie. Toate acestea sînt redate într-o bogată și autentică gamă de culori, umplîndu-ți inima de admirație.

Dar țelul autorilor nu era de a arăta frumosul izolat, de a face exclusiv o înșiruire de tablouri pitorești ale peisajelor bucureștene. Prima și cea mai importantă calitate a filmului este că întotdeauna înfățișarea orașului, a parcurilor și grădinilor sale este legată de om. Simți că fiecare colț înflorit, rod al muncii și priceperii omului iubitor de frumos, are drept scop să asigure odihna omului muncitor. Că regizorul a fost preocupat de această problemă ne arată scene emoționante cum ar fi cele cu copilașul din Parcul Libertății, frumosul chip al țăranului în fața statuii lui Beethoven din Parcul Stalin, prezentarea muncitorului Ștefan Roșu în Parcul de Odihnă. Nemaivorbind de final — copilul adoarme în tihna casei, străjuit de părinți — care se ridică la valoare de simbol: dragostea și prețuirea omului.

Filmul surprinde prin detalii expresive o autentică atmosferă cotidiană. Iată de pildă secvența zorilor unde creatorii povestirii cinematografice reușesc să redea cu fantezie imaginea Bucureștiului trezit într-o dimineață de vară. Orașul este frumos, dar nu doar frumos ca o imagine abstractă, frumos prin elanul muncii clocotitoare care pulsează în sufletul locuitorilor săi, îndreptîndu-se spre locul de muncă.

Folosind metoda publicisticii combative, în film își găsește exprimare atitudinea critică a autorilor față de unele fenomene retrograde din viață. Ei satirizează îndemînatic două „doamne" care nu-și găsesc altă ocupație decît de a-și plimba în parc cățeii. Realizatorii au folosit cu pricepere și ironia subtilă, și umorul, ceea ce te face să urmărești filmul cu mai mult interes. Ingenios, plin de tîlc este momentul care precede furtuna. Bătrînul pensionar absorbit cu totul în lectura buletinului meteorologic își dă seama abia în ultima clipă că furtuna anunțată în ziar a și început.

Este remarcabil lirismul pe care regia l-a imprimat întregului film. Prin detalii fine, ajutat de compoziția și tonalitatea reușită a cadrelor filmate cu deosebită artă de operator, de muzica bine aleasă, el reușește să ne emoționeze simplu și direct. În grădina botanică doi tineri învață... Capetele lor aplecate, zîmbetul, privirea lor, ne trădează că sînt îndrăgostiți. Ramura de copac care se leagănă deasupra capetelor lor, melodia, exprimă izbutit sentimentul primei dragoste care se înfiripă în acea frumoasă zi de vară.

Sarcina creatorilor a fost grea. Metrajul filmului este limitat, iar viața Capitalei e atît de amplă și bogată încît cu greu poți încadra totul în rama unui singur film. De aci decurg se vede acele defecte de regie care s-au manifestat în compoziția filmului. Tema „București, oraș înflorit", pe lîngă peisaje frumoase și atrăgătoare, pe lîngă prezentarea parcurilor orașului, necesita o linie organică, o construcție mai solidă a dramaturgiei. Nu vreau să adîncesc aici mult discutata problemă a necesității unei dramaturgii de calitate în filmul documentar, totuși ai sentimentul că tema indicată de titlu depășește materialul filmului. Pe lîngă parcuri, flori, vizitatori întîmplători (din care reținem foarte puțini), am fi vrut să vedem mai multe grădini cu flori în cartierele muncitorești, flori în casele unde în trecut a fost viața grea. In mod tangențial filmul atinge aceste cartiere și intră pînă în scuarurile lor, dar nu merge mai departe.

Compoziția filmului rămîne un mozaic pitoresc care aduce în fața noastră minunatele peisaje într-o adevărată simfonie de culori. Singura legătură, în afara desfășurării filmului în timp: dimineața, ziua și seara, ar fi succesiunea parcurilor. Insă aici, chiar dacă a fost găsit acel ceva prin care diferă un parc de celălalt, diferențierile se cereau mult mai accentuate. Intr-un film de scurt metraj se poate reda frumusețea parcurilor fără să se resimtă lipsa unei dramaturgii serioase. Intr-un film mai lung însă, există pericolul de a pierde din atenția spectatorului lucrurile esențiale. Găsim planuri și scene străine de tema filmului, care nu fac altceva decît îl lungesc în mod inutil. Așa sînt de pildă imaginile de la Snagov, Brănești, (din afara orașului), în locul cărora ar fi putut fi aduse mai din plin chipuri ale oamenilor, realizatori ai parcurilor Capitalei.

Operatorul a realizat majoritatea scenelor cu multă pricepere și simț artistic. Insă meritul său cel mai de preț constă în realizarea atmosferei veridice a scenelor, exprimată printr-o compoziție originală, prin găsirea unor amănunte expresive. Operatorul — mai ales în prima parte a filmului — a dat dovadă de mult curaj și fantezie creatoare: planurile dinamice de la începutul filmului (cum ar fi cele cu tramvaiul), furtuna ori amurgul. In partea a doua, în deosebi în Parcul Stalin, deși găsim imagini frumoase, realizate cu fantezie, există totuși multe inegalități în tonalitate, compoziție și ritm.

Intrebuințarea cu pricepere a melodiilor populare și a cîntecelor de masă ajută mult la reușita filmului. Comentariul reușește cîteodată să devină un component important care dezvăluie sensul imaginii de pe ecran. Din păcate însă numai cîteodată. In majoritatea cazurilor, el se mulțumește să ilustreze doar.

Oglindire vie a eforturilor oamenilor muncii pentru înfrumusețarea Capitalei noastre, drum pe care merg toate orașele patriei noastre, filmul „București, oraș înflorit" bucură pe spectatori, oferindu-le momente de desfătare și mîndrie.

Posibilităţi egale — rezultate diferite

Balinţ şi Costeiu — două comune din raionul Lugoj. Două comune care — după forţele de muncă repartizate pe unitatea de suprafaţă — sînt egale. Condiţiile de sol sînt însă puţin deosebite. In Costeiu, după cum spun bătrînii şi după cum dovedesc culturile, pămîntul este mai „gras", mai productiv şi se zvîntă îndată după ploaie; apa nu bălteşte pe el. Aceasta înseamnă că posibilităţile pentru obţinerea unei recolte bogate şi pentru executarea lucrărilor agricole în bune condiţii sînt mari. Totuşi comuna Costeiu este codaşă pe raion la însămînţări, în timp ce Balinţ este fruntaşă.

In comuna Balinţ se însămînţase pînă acum cîteva zile peste 60 la sută din suprafaţa planificată şi se executaseră arături pentru însămînţare în proporţie de 80 la sută. De asemenea, se araseră 614 hectare pentru însămînţările de primăvară. Succesele ţăranilor muncitori din comuna Balinţ se datoresc în cea mai mare parte unei organizări chibzuite a lucrărilor şi mai ales muncii politice desfăşurate de comunişti, utemişti şi deputaţii sfatului popular.

Cea mai mobilizatoare formă de muncă a fost exemplul personal. La recoltat, la arături, însămînţări, cei care au ieşit primii pe ogoare şi au terminat primii au fost comuniştii, utemiştii şi deputaţii. Munca de mobilizare a ţărănimii muncitoare nu s-a oprit însă aci. S-au folosit toate formele de agitaţie: lozinci, panouri, echipe de agitatori. Organizaţia de bază U.T.M. al cărui secretar este preşedintele sfatului popular, a recomandat organizaţiei de partid ca agitatori pe cei mai buni utemişti. Ion Dumitru, Ilie Pomadă şi inginera Raisa Balanut de la punctul agricol din comună în multe zile au pornit din zori din casă în casă, din uliţă în uliţă, să lămurească celor rămaşi în urmă cu arăturile şi însămînţările importanţa executării la vreme a acestor lucrări. In adunările populare se descopereau noi şi noi posibilităţi pentru urgentarea lucrărilor. Ca rezultat al acestor acţiuni, zile în şir capacitatea de lucru a atelajelor s-a folosit în proporţie de 93-95 la sută. fapt care a atras după sine creşterea continuă a suprafeţelor arate şi însămînţate. Iată deci factorii care au pregătit comunei Balinţ locul de fruntaşă pe raion. Şi succesele cresc în fiecare zi, în fiecare ceas bun de lucru.

21 la sută din plan — atît se însămînţase pînă acum cîteva zile în comuna Costeiu. Arăturile pentru însămînţare depăşiseră doar cu cîteva procente însămînţările, iar ogoarele de toamnă se executaseră pe suprafeţe neînsemnate.

Posibilităţi pentru realizări mai bune sînt, după cum am arătat mai înainte, multe, mai multe decît la Balinţ. Ploile care au căzut în ultima vreme au cauzat mai puţine neajunsuri în comuna Costeiu decît în alte părţi. Sămînţa de grîu a fost, iar porumbul necesar schimbului s-a recoltat în mare parte. Se naşte atunci întrebarea firească: de ce comuna Costeiu este codaşă?

Există în regiunea Timişoara un obicei bun, acela de a se respecta rotaţia culturilor. De aceea nu se însămînţează niciodată grîu după grîu; întotdeauna grîul ia locul porumbului şi invers. Procedeul este bun, totuşi anul acesta, datorită condiţiilor provocate de ploile abundente, se impunea să se însămînţeze grîu după grîu, deoarece perioada de coacere a porumbului s-a prelungit mult. Era necesar deci să se desfăşoare o muncă politică deosebită de lămurire a ţăranilor muncitori să folosească timpul prielnic pentru a executa arături şi însămînţări în mirişti. In comuna Costeiu se puteau da exemple locale în legătură cu neajunsurile provocate de întîrzierea însămînţărilor. La desfăşurarea acestei munci politice trebuia să-şi aducă aportul şi organizaţia de bază U.T.M. din comună. Intr-adevăr s-a format o echipă de agitaţie — dar ea şi-a trăit viaţa numai pe hîrtie. In plus, pe teren n-a activat nimeni. Au trecut multe zile bune de lucru, cu cer senin şi cu locurile zvîntate, însă pămîntul a rămas tot nearat. Chiar mai tîrziu, cînd s-a recoltat porumbul de pe suprafeţe însemnate, ritmul arăturilor pentru însămînţare şi al însămînţărilor a rămas nesatisfăcător. Productivitatea scăzută a muncii s-a datorat în mare măsură nefolosirii întregii capacităţi de lucru a atelajelor. Au fost zile întregi în care nu ieşeau la lucru decît 70—80 atelaje din cele 211 existente în comună. Pe de altă parte, schimbul de sămînţă s-a desfăşurat anevoie.

In organizaţia de bază U.T.M. din comună, din cei 31 utemişti — 20 sînt ţărani muncitori. Cu toate acestea nu s-a pornit nici o acţiune, nu s-a luat nici o măsură menită să urgenteze ritmul lucrărilor. Utemiştii puteau fi mobilizaţi să pornească ei înaintea celorlalţi tineri, lucrările să fie exemplu pentru aceştia. In comună sînt fruntaşi ai recoltelor bogate al căror exemplu putea să folosească mult agitatorilor în munca desfăşurată în mijlocul ţăranilor muncitori. Cele 21 procente realizate pînă acum se datoresc în mare parte unor oameni conştienţi de importanţa executării însămînţărilor la vreme. Nici exemplul acestora n-a fost folosit.

Posibilităţi de lucru sînt, schimbul de sămînţă se poate impulsiona. Este nevoie numai de mobilizarea tineretului din comună la treabă, este nevoie de exemplul personal al utemiştilor.

Comitetul regional U.T.M. Timişoara a lansat o chemare către utemiştii din regiune, chemare al cărui obiectiv era terminarea arăturilor şi însămînţărilor în cel mai scurt timp. Cu toate că a participat la instructajul ce s-a ţinut în acest scop la comitetul raional U.T.M. Lugoj, tovarăşul Vasile Foale, secretarul organizaţiei de bază U.T.M. din comuna Costeiu n-a făcut cunoscute organizaţiei de bază U.T.M. măsurile ce trebuie luate pentru realizarea obiectivelor chemării. In organizaţia de bază U.T.M. nu s-a ţinut de multă vreme o adunare generală în care să se discute sarcinile utemiştilor în această campanie şi acţiunile ce trebuie pornite.

„Nu primesc ajutor din partea nimănui, muncesc singur", sînt scuzele tovarăşului Foale. De fapt nici nu poate primi ajutorul utemiştilor din organizaţie, din moment ce el nu cunoaşte nici pe membrii comitetului, nici pe utemişti, nici condiţiile lor de muncă. In afară de încasarea cotizaţiilor — treabă pe care o face de altfel cu mari întîrzieri — secretarul organizaţiei de bază U.T.M. din comuna Costeiu nu s-a îngrijit de nici o altă latură a vieţii de organizaţie. Este de la sine înţeles că în urma unei astfel de munci nu se pot aştepta realizări.

Activitatea slabă a organizaţiei de bază U.T.M. din comuna Costeiu se datoreşte în mare măsură şi tovarăşului Petre Schiler, activist al comitetului raional U.T.M. Lugoj.

In raza lui de activitate sînt multe organizaţii de bază U.T.M. care au nevoie de mult ajutor. Cu toate acestea, sprijinul tovarăşului Schiler nu s-a făcut simţit în nici o parte. Dacă ar fi folosit în munca lui exemple din realizările unor organizaţii de bază U.T.M. fruntaşe, rezultatele ar fi fost mult mai bune. Putea, spre exemplu, să împărtăşească organizaţiilor de bază U.T.M. din comunele în care-şi desfăşura munca, din experienţa organizaţiei de bază din gospodăria colectivă din comuna Topolovăţ sau din Chizătău. Putea şi era de datoria lui să ajute organizaţiei de bază U.T.M. din Costeiu la alcătuirea planului de muncă şi la traducerea lui în fapte.

Muncind cu mai mult spirit de răspundere, atît instructorul comitetului raional U.T.M. cît şi comitetul organizaţiei de bază U.T.M. din comună trebuie să contribuie la realizarea unui procent mai mare de arături şi însămînţări de toamnă, la situarea comunei pe primul loc în rîndul comunelor fruntaşe.

N. SIMIONESCU
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Timişoara

Fabricat în R. P. R.

Primul generator de înaltă frecvenţă cu o putere utilă de 40 kw. pentru aplicaţii tehnologice de călire, construit pentru prima dată în ţara noastră de institutul de cercetări şi proiectări electrotehnice, a fost de curînd terminat.

In fotografie: se fac ultimile revizii noului produs romînesc.

Darea de seamă publică a delegaţiei A.R.L.U.S. care a vizitat Uniunea Sovietică

Joi după amiază a avut loc la Casa prieteniei romîno-sovietice A.R.L.U.S., în faţa unei numeroase asistenţe, darea de seamă publică a delegaţiei A.R.L.U.S. care a vizitat Uniunea Sovietică în cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice din acest an.

A luat cuvîntul tov. Octav Livezeanu, vicepreşedinte al Consiliului General A.R.L.U.S., care a arătat că vizita delegaţiei a fost un minunat prilej de a cunoaşte mai îndeaproape măreţele realizări ale oamenilor sovietici pe drumul construirii comunismului. El a arătat, de asemenea, că în cursul vizitei în U.R.S.S. membrii delegaţiei A.R.L.U.S. răspunzînd interesului cald al oamenilor sovietici, au făcut cunoscute prin conferinţe şi convorbiri realizări ale poporului romîn în construirea socialismului.

Vorbitorul a descris impresia de neuitat pe care delegaţia noastră o păstrează din contactul direct cu marile construcţii ale comunismului, care se ridică într-un ritm uluitor în întreaga Uniune Sovietică, cu avîntul creator al culturii şi artei sovietice. La Moscova, a accentuat vorbitorul, trăieşti din plin viaţa nouă închinată păcii şi prieteniei între popoare. La Moscova bate astăzi inima lumii. Pretutindeni ne-am întîlnit cu numeroşi vizitatori din toate ţările globului — lucru care înfăţişează politica sinceră de colaborare internaţională şi pace dusă de Uniunea Sovietică.

Demonstraţia de 7 Noiembrie de la Moscova, pe care am avut fericirea să o vedem, a încheiat strălucit vizita noastră în Uniunea Sovietică, a spus vorbitorul. Am văzut cu ochii noştri primăvara omenirii, viaţa bună şi fericită a oamenilor sovietici. Am simţit inima mare a omului sovietic, constructor al comunismului, bătînd nu numai pentru ţara sovietică, dar şi pentru fericirea şi libertatea omenirii.

Tov. Aurel Pop, directorul Direcţiei ştiinţe sociale din Ministerul Invăţămîntului, a înfăţişat aspecte din învăţămîntul superior din U.R.S.S. Insăşi clădirea Universităţii Lomonosov prin proporţiile ei, simbolizează preţuirea care se acordă în U.R.S.S., culturii, ştiinţei, învăţămîntului.

Tov. Aurel Pop a subliniat trecutul progresist al acestei universităţi, unde în condiţiile ţarismului s-a dus o luptă aprigă pentru dezvoltarea adevăratei ştiinţe, opusă dogmelor anti-ştiinţifice şi idealiste, consacrate atunci în mod oficial. El a arătat că adevărata înflorire a ştiinţei în Universitatea Lomonosov a început abia după Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie, datorită condiţiilor create de Partidul Comunist şi de Guvernul Uniunii Sovietice.

Ocupîndu-se de activitatea ce se duce în Universitatea Lomonosov, ca şi în universităţile din Leningrad şi Tbilisi, vorbitorul a scos în relief legătura strînsă a învăţămîntului superior sovietic cu practica.

Toate cele constatate, a încheiat tov. Aurel Pop, ne-au arătat posibilităţile nelimitate pe care le creează U.R.S.S., ţară care construieşte comunismul pentru dezvoltarea ştiinţei şi culturii.

Poetul Cicerone Theodorescu, laureat al Premiului de Stat a dezvoltat tema „Scriitorul şi cartea în U.R.S.S.". Vorbitorul a arătat iubirea şi încrederea cu care poporul sovietic înconjoară pe scriitorii săi. Vorbitorul a subliniat bogăţia de impresii şi învăţăminte pe care a cules-o din contactul cu scriitorii sovietici, cu colectivele revistelor literare şi editurilor. Scriitorii sovietici oglindesc noul servindu-se de cele mai bune mijloace artistice.

Toate acestea — a încheiat vorbitorul — sînt mărturii ale prieteniei sovietice, ale dragostei pentru poporul nostru a oamenilor sovietici, în mijlocul cărora ne-am simţit din prima clipă a vizitei noastre, ca nişte oaspeţi într-o primitoare casă de prieteni.

Expunerile membrilor delegaţiei A.R.L.U.S. au fost urmărite cu interes şi viu aplaudate de cei prezenţi.

(Agerpres)

Lucrările sesiunii ştiinţifice „Academician prof. dr. C. I. Parhon"

Vineri au continuat la Iaşi, în aula Bibliotecii centrale universitare, lucrările sesiunii ştiinţifice „Academician profesor dr. C. I. Parhon", care se ţin cu prilejul aniversării a 50 de ani de activitate a spitalului Socola.

In şedinţa de dimineaţă, acad. prof. dr. C. I. Parhon a ţinut conferinţa intitulată „Raporturile dintre psihiatrie şi endocrinologie".

Academicieni, membri corespondenţi ai Academiei R.P.R. profesori, medici, studenţi, care au ascultat cu mult interes conferinţa, au făcut academicianului Parhon o călduroasă manifestaţie de simpatie.

Tot în cursul dimineţii, participanţii la sesiune au vizitat spitalul Socola. Cu această ocazie au luat cuvîntul acad. prof. I. Niţulescu, conf. univ. dr. Ş. Blumenfeld, directorul spitalului şi Ion Niculi, preşedintele comitetului executiv al sfatului popular orăşenesc, care au prezentat personalitatea acad. prof dr. C. I. Parhon ca om de ştiinţă şi patriot. Acad. prof. dr. C. I Parhon a mulţumit pentru omagiul adus. După ce a evocat unele amintiri din munca sa la spitalul Socola, acad. prof. dr Parhon a recomandat colectivului de medici de la acest aşezămînt, colectiv din care fac parte unii dintre colaboratorii săi din trecut, să continue cu rîvnă activitatea depusă pînă acum, ducînd cu cinste mai departe renumele psihiatriei romîneşti.

In şedinţa de după amiază a sesiunii, au fost prezentate nouă comunicări ştiinţifice.

Lucrările sesiunii continuă.

(Agerpres)

INFORMAŢII

● Joi a părăsit Capitala o delegaţie a ţării noastre care va lua parte la lucrările sesiunii Grupului de lucru pentru arbitraj din cadrul Comisiei economice O.N.U. pentru Europa, care va avea loc la Geneva între 21 şi 26 noiembrie.

Delegaţia este condusă de M. Petrescu, şeful Oficiului juridic din Ministerul Comerţului Exterior.

● Zilele acestea a părăsit Capitala îndreptîndu-se spre Sofia, o delegaţie guvernamentală economică romînă care va duce tratative în vederea încheierii acordului comercial şi de plăţi pe anul 1956 între R. P. Romînă şi R. P. Bulgară.

Delegaţia guvernamentală economică romînă este condusă de tov. N. Anghel, locţiitor al ministrului Comerţului Exterior.

A 10.000-a pompă de injecţie

Datorită realizărilor obţinute, uzina „I. C. Frimu" din Sinaia, se numără printre uzinele fruntaşe ale regiunii Ploeşti. In primele luni ale anului 1955, colectivul de aici a realizat sarcinile primului plan cincinal, iar în cinstea zilei de 7 Noiembrie, planul anual.

Un nou succes au sărbătorit metalurgiştii uzinei „I. C. Frimu" în ziua de 17 noiembrie cînd de pe bancul de probă a plecat cea de a 10.000-a pompă de injecţie pentru tractorul K. D. 35, realizată în această uzină. Încă de la început aplicînd tehnologia sovietică, ajutaţi de sesizările colectivelor uzinelor de tractoare „Ernst Thälmann" din Oraşul Stalin, ale S.M.T.-urilor etc. colectivul uzinei a dus o muncă susţinută pentru continua îmbunătăţire a calităţii pompei de injecţie. Dotarea secţiilor cu maşini noi, organizarea producţiei pe linie de fabricate, introducerea unor metode avansate în producţie, ca turnare de precizie cu modele fuzibile, tratamentul la rece şi altele, au făcut ca preţul de cost al celei de a 10.000-a pompă de injecţie pentru tractorul K.D. 35 să fie redus cu 21,74 la sută.

(Agerpres)

Sub semnul prieteniei romîno-franceze

Cu prilejul „Zilei cărţii franceze" Editura Tineretului publică două noi lucrări valoroase pentru tineret şi copii, traduceri din literatura franceză, şi un studiu original.

Astfel, captivantul roman de aventuri „Copiii căpitanului Grant" de Jules Verne a apărut de curînd într-o nouă ediţie în colecţia „Cutezătorii".

Peste puţin timp va vedea lumina tiparului în colecţia „Biblioteca şcolarului" comedia eroică în versuri „Cyrano de Bergerac" a poetului clasic francez Edmond Rostand. Traducerea în romîneşte aparţine poetului Mihai Codreanu.

In colecţia „Oameni de seamă" va apare studiul „Voltaire" de acad. T. Vianu.

★

Pe ecranele cinematografelor din Capitală şi din ţară au fost prezentate în ultimul timp numeroase producţii ale studiourilor cinematografice franceze. Printre acestea sînt filme realizate după o seamă de opere ale literaturii franceze, ca: „Mînăstirea din Parma" după romanul lui Stendhal, „Clochemerle" după romanul lui Chevalier, „Cei trei muşchetari" după romanul lui Alexandru Dumas tatăl, „Dama cu camelii" după romanul lui Alexandru Dumas fiul, „Crainquebille" după o nuvelă de Anatole France, apoi „Fanfan la Tulipe", „Profesorul Fabre", precum şi filme ca „Plecat fără adresă", „Brutarul din Valorgue", „Trei telegrame", „Examenul", „Necunoscuta din taxi", inspirate din viaţa oamenilor simpli din Franţa.

In curînd spectatorii din ţara noastră vor avea prilejul să vizioneze noi producţii ale studiourilor cinematografice franceze. Astfel va fi prezentat filmul „Roşu şi negru" după cunoscutul roman cu acelaşi nume al lui Stendhal. Filmul a fost realizat în regia lui Claude Autant Lara, iar în rolurile principale apar Danielle Darrieux şi Gerard Philipe. Alte filme artistice ale studiourilor franceze care vor rula pe ecranele bucureştene sînt „La revedere, domnule Grock" şi filmul „Ali-Baba şi cei 40 de hoţi" cu Fernandel.

(Agerpres)

RECTIFICARE

In numărul 2.036 al ziarului nostru de joi 17 noiembrie 1955, în articolul de fond: „Utemişti, tineri — să întîmpinăm cu cinste Congresul partidului!" se va citi pe coloana a doua, paragraful 2, rîndul 7, în loc de *„3.000 tone cărbune peste plan"* — **„30.000 tone cărbune peste plan".**

Au terminat însămînţările de toamnă

Muncitorii gospodăriilor agricole de stat din Regiunea Autonomă Maghiară au terminat în cinstea celui de-al 2-lea Congres al P.M.R. însămînţările de toamnă. Ei au însămînţat peste plan 202 hectare, iar 532 de hectare au fost însămînţate în rînduri încrucişate. Totodată în gospodăriile agricole de stat din regiune arăturile adînci de toamnă au fost efectuate pe mai mult de 2.000 hectare. In prezent se lucrează la pregătirea a 150 hectare pentru plantări de puieţi de pomi fructiferi.

(Agerpres).

CONSULTAŢIE

Despre clasele sociale din ţara noastră

Perioada trecerii de la capitalism la socialism în ţara noastră este o perioadă de adînci şi revoluţionare transformări nu numai în economie ci şi pe plan social, în structura de clasă a societăţii. Cunoaşterea acestor schimbări, a relaţiilor şi a raportului de forţe dintre clase, a conţinutului luptei de clasă din perioada de trecere, este neapărat necesară pentru a înţelege temeinic linia politică elaborată de partid şi a participa activ la înfăptuirea ei.

Marxism-leninismul a elaborat pentru prima oară teoria justă, ştiinţifică a claselor şi a luptei de clasă. Formulînd definiţia claselor, Lenin a arătat că acestea sînt grupuri mari de oameni care se deosebesc între ele: (1) după locul pe care îl ocupă într-un sistem de producţie socială istoriceşte determinat, (2) după raportul lor faţă de mijloacele de producţie, (3) după rolul pe care îl au în organizarea socială a muncii şi, în sfîrşit (4) după modul în care dobîndesc partea de care dispun din bogăţia societăţii şi mărimea acestei părţi.

Cum trebuie înţelese aceste trăsături?

Marxism-leninismul ne învaţă că elementul principal, hotărîtor în determinarea situaţiei unei anumite clase este raportul în care se află ea faţă de mijloacele de producţie — înainte de toate dacă stăpîneşte sau nu mijloace de producţie. In orînduirea capitalistă, de pildă, burghezia este proprietara celei mai mari părţi a mijloacelor de producţie. Aceasta determină „locul pe care îl ocupă" ea în orînduirea capitalistă: anume, locul de clasă dominantă, conducătoare; determină de asemenea „rolul pe care îl are în organizarea socială a muncii": anume, rolul de clasă exploatatoare, care nu se îndeletniceşte cu munca direct productivă, ci exploatează crîncen masele muncitoare care desfăşoară această muncă; în sfîrşit, proprietatea capitalistă asupra mijloacelor de producţie determină de asemenea şi chipul în care burghezia „dobîndeşte partea de care dispune din bogăţia societăţii şi mărimea acestei părţi": anume, burghezia adună imensele ei bogăţii însuşindu-şi munca neplătită a muncitorilor, iar mărimea profiturilor ei murdare creşte pe măsura intensificării exploatării şi jefuirii celor ce muncesc. Cu totul opusă este situaţia proletariatului în orînduirea capitalistă: proletariatul este lipsit de orice proprietate asupra mijloacelor de producţie; el nu este o clasă dominantă, ci o clasă subordonată, asuprită; el este o clasă sîngeros exploatată, care produce prin munca sa bunuri necesare societăţii; el îşi vinde pe un salariu de mizerie, pentru a putea trăi, propria sa forţă de muncă. Din situaţia complect diferită şi din interesele fundamental opuse ale burgheziei şi ale proletariatului, aşa cum reiese din trăsăturile de mai sus, rezultă lupta de clasă pe viaţă şi pe moarte dintre ele. Iată deci, pe scurt, cum cele patru trăsături fundamentale cuprinse în definiţia marxist-leninistă a claselor ajută la caracterizarea unei clase sociale sau a alteia, la stabilirea deosebirilor între ele, la înţelegerea cauzelor profunde ale luptei de clasă. Trebuie subliniat de asemenea că din cele patru trăsături generale şi în special din prima, rezultă caracterul istoric al claselor, faptul că aspectul şi existenţa lor nu sînt veşnice, ci că ele sînt legate de anumite condiţii istorice concrete.

★

Ce clase sociale există astăzi în Republica Populară Romînă şi care este fizionomia, aspectul lor?

Lichidarea orînduirii capitaliste în ţara noastră a adus transformări şi în structura de clasă a societăţii noastre. In urma reformei agrare a fost lichidată clasa moşierilor, care secole de-a rîndul a stors vlaga poporului muncitor. La fel s-a întîmplat cu clasa capitaliştilor din industrie, care a fost lichidată în urma naţionalizării principalelor mijloace de producţie. Schimbări importante s-au petrecut şi cu celelalte clase sociale.

In perioada de trecere de la capitalism la socialism continuă însă să existe în cadrul economiei naţionale trei sectoare economice: sectorul socialist, sectorul micii producţii de mărfuri şi sectorul privat-capitalist. Forţele principale care corespund pe plan social acestor sectoare, sînt respectiv, clasa muncitoare, ţărănimea muncitoare şi burghezia (rămăşiţele claselor exploatatoare de la oraşe şi, mai ales, chiaburimea). Existenţa acestor sectoare reprezintă baza economică a structurii sociale şi a luptei de clasă din ţara noastră în perioada trecerii de la capitalism la socialism. Totodată trebuie subliniat că această structură socială nu este fixă, imobilă, ci se schimbă şi se transformă necontenit, odată cu procesul construirii socialismului. Clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare sînt clasele principale în societatea noastră.

Clasa muncitoare este forţa conducătoare a statului democrat-popular. Ea cuprinde pe muncitorii din sectorul socialist din industrie (care constituie 99 la sută din industria ţării), pe muncitorii din sectorul socialist de stat din agricultură, precum şi pe muncitorii care lucrează în micile întreprinderi industriale nenaţionalizate de la oraşe şi pe muncitorii agricoli din gospodăriile chiabureşti. Majoritatea covîrşitoare a clasei muncitoare lucrează deci în sectorul socialist al economiei. Clasa muncitoare de astăzi nu poate fi identificată cu proletariatul din trecut, din timpul regimului capitalist. Cucerirea puterii politice, naţionalizarea principalelor mijloace de producţie, au dus la profunde schimbări calitative în rîndurile oamenilor muncii. Proletariatul, în trecut clasă asuprită şi exploatată, a devenit clasă dominantă, conducătoare în stat. Clasa muncitoare nu mai este lipsită de mijloace de producţie ci dimpotrivă le stăpîneşte împreună cu întreg poporul muncitor. In sectorul socialist al economiei naţionale, muncitorii nu mai sînt exploataţi ci sînt retribuiţi potrivit cantităţii şi calităţii muncii lor. Statul nostru apără şi interesele muncitorilor care lucrează în sectorul capitalist al economiei naţionale, îngrădind posibilităţile exploatatorilor de la oraşe şi sate pe care îi obligă să aplice legile privitoare la salarizare, la asigurările sociale, să respecte prevederile contractelor etc.

Ca urmare a operei de industrializare socialistă a ţării, de dezvoltare cu precădere a industriei grele, desfăşurată sub conducerea partidului, clasa muncitoare s-a întărit şi a crescut mult. Din 1947, cînd număra aproape un milion de oameni, clasa muncitoare a ajuns anul acesta la circa două milioane. S-a dezvoltat şi continuă să se dezvolte conştiinţa nouă, socialistă, a clasei muncitoare; a crescut considerabil nivelul ei cultural şi tehnic profesional. In procesul construirii bazei economice a socialismului în ţara noastră, clasa muncitoare, îndrumată de partid, a dovedit convingător că poate să conducă şi să organizeze economia şi statul mai bine decît burghezia şi împotriva burgheziei, că poate făuri în fruntea întregului popor muncitor un mod de producţie superior celui capitalist.

Aliatul de nădejde al clasei muncitoare în construirea socialismului este **ţărănimea muncitoare. Ţărănimea muncitoare** constituie o clasă de mici proprietari care în acelaşi timp sînt oameni ai muncii şi trăiesc din veniturile muncii lor.

In condiţiile perioadei de trecere are loc în satele noastre un important proces de regrupare de clasă în sînul ţărănimii. In vreme ce în capitalism se produce, după cum se ştie, un proces de destrămare a ţărănimii mijlocaşe şi de creştere — pe seama ei — pe de o parte a sărăcimii şi pe de altă parte a chiaburimii, precum şi un proces de pauperizare şi proletarizare a ţăranilor săraci, în condiţiile regimului democrat-popular, linia de dezvoltare este cu totul alta: datorită sprijinului multilateral acordat de stat şi îngrădirii exploatării chiabureşti, are loc o creştere continuă a ţărănimii mijlocaşe şi o micşorare a masei ţăranilor săraci, din rîndurile cărora mulţi devin mijlocaşi. Un rol însemnat în această privinţă a avut la timpul ei şi reforma agrară, care a îmbunătăţit situaţia a sute şi sute de mii de gospodării ale ţăranilor muncitori. Ţăranul mijlocaş este astăzi figura centrală a satului nostru. Trebuie subliniat de asemenea că şi situaţia actuală a ţăranilor cu gospodării mici din ţara noastră nu mai poate fi nici pe departe asemuită cu situaţia ţărănimii sărace din condiţiile regimului burghezo-moşieresc.

In acelaşi timp, are loc în satele noastre şi o anumită creştere a numărului chiaburilor din rîndurile unor ţărani mijlocaşi, ca urmare a acţiunii legilor economice obiective ale micii producţii de mărfuri care generează în mod spontan capitalism. Acest proces are însă proporţii mult mai mici decît în capitalism, datorită politicii statului democrat-popular care, întemeindu-se pe cunoaşterea acţiunii legilor economice obiective, îl limitează şi îl frînează.

In legătură cu creşterea numărului şi a însemnătăţii economice a mijlocaşilor în agricultura noastră (ţărănimea mijlocaşă produce cea mai mare parte a producţiei agricole-marfă) este cu atît mai important să nu se confunde, în munca practică la sate, gospodăria mijlocaşă cu cea chiabură, mijlocaşul cu chiaburul. Criteriile pentru o justă distincţie în această privinţă au fost precizate în raportul tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej la Plenara C.C. al P.M.R. din 3-5 martie 1949, în felul următor: „dacă are pămînt, în ce regiune se află pămîntul, dacă mai posedă şi alte mijloace de producţie, cîte şi anume ce fel de mijloace de producţie; felul de cultură; cît produce şi cît aduce din producţia sa pe piaţă; dacă exploatează sau nu muncă străină; dacă este sau nu exploatat de alţii; mărimea familiei, precum şi o serie de împrejurări locale pe care le putem aprecia numai cercetînd fiecare caz concret în parte. **Hotărîtor** însă este dacă exploatează sau nu muncă străină şi dacă este sau nu exploatat de alţii; dacă are sau nu mijloace de producţie, cîte şi ce fel de mijloace de producţie". Partidul a prevenit şi previne cu cea mai mare tărie împotriva pericolului confundării mijlocaşului cu chiaburul, care poate duce la subminarea alianţei între clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare, şi subliniază necesitatea de a se veghea în permanenţă ca măsurile luate împotriva chiaburilor să nu fie îndreptate greşit împotriva ţăranilor mijlocaşi.

Transformarea cea mai revoluţionară care a avut loc în condiţiile regimului democrat-popular în rîndurile ţărănimii muncitoare, ducînd la schimbări în compoziţia socială a satului, este trecerea celei mai înaintate părţi a ţărănimii spre agricultura socialistă. Trecînd la gospodăria colectivă, **ţărănimea muncitoare îşi schimbă radical felul de viaţă, de pe temelia micii proprietăţi particulare pe temelia marii proprietăţi socialiste cooperatiste.** Sute de mii de ţărani muncitori fac parte de acum din gospodăriile agricole colective. Ţărănimea colectivistă constituie o forţă socială **nouă** în satele noastre care luptă activ şi ea, sub conducerea clasei muncitoare, pentru atragerea întregii ţărănimi muncitoare pe făgaşul socialismului. Succesele realizate pe drumul cooperativizării agriculturii constituie paşi spre transformarea socialistă a ţărănimii muncitoare.

In acelaşi timp, partidul atrage atenţia asupra necesităţii de a combate orice tendinţă de izolare din partea ţăranilor colectivişti şi întovărăşiţi faţă de ceilalţi ţărani muncitori individuali, care nu poate decît să încetinească apropierea acestora de formele socialiste ale agriculturii. Este o sarcină actuală de mare importanţă aceea de a ajuta pretutindeni la strîngerea legăturilor între ţăranii colectivişti şi ţăranii individuali (de pildă, prin vizite în gospodăriile colective, prin expoziţii care să popularizeze rezultatele agriculturii socialiste etc.), spre a asigura astfel creşterea sectorului socialist pe măsura posibilităţilor însemnate existente în ţara noastră — atît prin intrarea ţăranilor muncitori în gospodăriile colective şi întovărăşirile existente în prezent, cît şi prin crearea altora noi.

In perioada de trecere de la capitalism la socialism există încă în ţara noastră o clasă exploatatoare — **burghezia** — care cuprinde chiaburimea satelor, precum şi rămăşiţe ale burgheziei orăşeneşti — proprietarii micilor întreprinderi industriale nenaţionalizate, comercianţii particulari şi alte elemente care trăiesc din exploatare. Chiaburimea reprezintă forţa principală în cadrul elementelor capitaliste în condiţiile actuale ale perioadei de trecere. Lenin a definit pe chiaburi ca „întreprinzători capitalişti în agricultură"; el a arătat că chiaburii constituie „cea mai numeroasă dintre toate păturile burgheze care sînt duşmanii direcţi şi hotărîţi ai proletariatului revoluţionar". Totodată, nu trebuie scăpat din vedere că alături de burghezia care mai deţine unele poziţii economice în ţara noastră, stau şi alte elemente duşmane, care acum şi-au pierdut poziţiile economice şi care sînt profund ostile regimului democrat-popular şi continuă să lupte cu înverşunare împotriva lui (cum ar fi foştii capitalişti şi foştii moşieri, diferite elemente din conducerea fostului aparat de stat burghezo-moşieresc etc.). Burghezia a încetat să fie una din clasele fundamentale ale societăţii în ţara noastră, însă ea continuă să aibă o forţă considerabilă — deţine încă anumite **poziţii în economie, are deprinderea de a** conduce, mai are legături cu unii specialişti, este sprijinită de forţele reacţionare din afara ţării — şi continuă pe această bază să opună o rezistenţă din ce în ce mai îndîrjită pe măsură ce-şi pierde din ce în ce mai mult poziţiile.

In afara acestor clase există în ţara noastră şi intelectualitatea, care nu constituie propriu zis o clasă de sine stătătoare, ci este o pătură socială. Cea mai mare parte a intelectualităţii din ţara noastră este o intelectualitate legată de popor, care participă cot la cot cu ceilalţi oameni ai muncii la construirea socialismului. Datorită politicii partidului şi guvernului — de sprijinire şi reeducare a vechii intelectualităţi, cea mai mare parte a acesteia s-a alăturat luptei întregului popor muncitor. Insăşi compoziţia socială a intelectualităţii din ţara noastră s-a schimbat în măsură însemnată şi continuă să se schimbe, rîndurile ei lărgindu-se cu detaşamente noi de cadre tinere — fii şi fiice ale muncitorilor şi ţăranilor; s-a schimbat şi structura pe profesii a intelectualităţii noastre prin creşterea rapidă îndeosebi a intelectualităţii tehnice, legată nemijlocit de producţie. S-a schimbat de asemenea şi caracterul activităţii intelectualităţii, care nu mai serveşte unui pumn de exploatatori ci şi-a pus talentul şi forţa minţii în slujba cauzei nobile a bunei stări şi fericirii poporului.

★

Alianţa clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare, sub conducerea clasei muncitoare, constituie temelia de granit a regimului democrat-popular. Acest lucru este consfinţit şi în Constituţia R.P.R. In articolul 2 al Constituţiei se scrie: „Baza puterii populare în Republica Populară Romînă este alianţa clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare în care rolul conducător aparţine clasei muncitoare". La temelia alianţei stau interesele fundamentale comune ale acestor clase de a lichida orice exploatare şi a-şi făuri o viaţă mai bună, socialistă. Politica partidului nostru pentru consolidarea alianţei se călăuzeşte neabătut de geniala lozincă leninistă: sprijină-te pe sărăcime, organizează o alianţă trainică cu ţărănimea mijlocaşă, nu înceta nici o clipă lupta împotriva chiaburimii. Aşa cum ne învaţă marxism-leninismul, după răsturnarea capitalismului de către forţa socială a alianţei între clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare însemnătatea alianţei nu numai că nu scade, ci dimpotrivă creşte foarte mult, consolidarea ei fiind o condiţie

(Continuare în pag. 4-a)

SOSIREA LUI N. A. BULGANIN ŞI N. S. HRUŞCIOV LA DELHI

DELHI 18 (Agerpres). — TASS transmite: La 18 noiembrie au sosit în capitala Republicii India N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi N. S. Hruşciov, membru al prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. invitaţi de guvernul indian.

Pe străzile oraşului Delhi şi pe drumul care duce la aeroportul Palam au ieşit să-i întîmpine pe N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov sute de mii de indieni — locuitori ai oraşului Delhi şi ai oraşelor şi satelor din apropiere.

Pe aeroportul Palam se aflau aproape 20.000 de reprezentanţi ai organizaţiilor obşteşti şi ai diferitelor pături ale populaţiei. Aeroportul era pavoazat cu drapele de stat ale U.R.S.S. şi Indiei, cu panouri din pînză roşie purtînd inscripţii cu litere de aur în limbile rusă şi hindu:

„Trăiască prietenia dintre popoarele Indiei şi U.R.S.S."; „Bine aţi venit"; „Trăiască Nikolai Alexandrovici"; „Trăiască Nikita Serghievici".

La aeroport au sosit pentru a-i întîmpina pe N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov: Sarvapalli Radhakrishnan, vicepreşedinte al Republicii India; Jawaharlal Nehru, primul ministru al Republicii India; membrii cabinetului G. B. Pant, ministru al Afacerilor Interne; M. A. K. Azad, ministru al Învăţămîntului; R. A. Kaur, ministru al Sănătăţii; K. N. Katdju, ministru al Apărării; D. Ram, ministru al Comunicaţiilor; G. Nanda, ministru pentru problemele de planificare, Irigaţiei şi Energeticii; K. D. Malaviya, ministrul resurselor naturale şi cercetărilor ştiinţifice şi alţii; M. A. Menşikov, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al U.R.S.S. în India; membri ai corpului diplomatic, miniştri ai Indiei, care nu fac parte din Cabinet, reprezentanţi ai partidelor politice din ţară, ai comitetelor obşteşti pentru întîmpinarea oaspeţilor sovietici înfiinţate în diferite centre ale Indiei, numeroşi reprezentanţi ai presei.

Avionul pe bordul căruia au sosit N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov a apărut pe aeroport escortat de opt avioane de vînătoare cu reacţie ale forţelor militare aeriene indiene. La ora 14,30, ora locală, avionul a aterizat pe aeroport. Ambasadorul U.R.S.S. Menşikov s-a urcat pe bordul avionului.

Intîmpinaţi de aplauzele celor prezenţi, din avion au coborît N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov. Impreună cu ei au sosit persoanele care îi însoţesc — N. A. Mihailov, ministrul Culturii al U.R.S.S.; generalul de armată I. A. Serov; Ş. Raşidov, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.S. Uzbece; A. A. Gromîko, prim locţiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S.; D. R Rasulov, locţiitor al ministrului Agriculturii al U.R.S.S.; P. N. Kumîkin, locţiitor al ministrului Comerţului Exterior al U.R.S.S.; Z Rahimbabaeva locţiitor al ministrului Culturii al R.S.S. Uzbece.

Nehru i-a salutat pe N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov şi persoanele care îi însoţesc, apoi a prezentat pe oaspeţi vicepreşedintelui Republicii India şi membrilor Cabinetului.

Fanfara a executat imnurile de stat ale U.R.S.S. şi Indiei. Nehru, Bulganin şi Hruşciov au trecut apoi în revistă garda de onoare, alcătuită din unităţi ale armatei, flotei şi aviaţiei indiene.

J. Nehru, N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au urcat apoi la tribuna construită pe aeroport. J. Nehru a luat cuvîntul pentru a-i saluta pe oaspeţi.

Cuvîntarea lui Jawaharlal Nehru

Excelenţe, stimaţi oaspeţi

Sînt foarte fericit să vă salut în momentul în care aţi păşit pentru prima oară pe pămînt indian. Marea dv. ţară şi India nu sînt departe una de alta. Ele sînt aproape vecine. Totuşi, în trecut legăturile dintre cele două ţări ale noastre au fost extrem de limitate. Din fericire aceste legături se lărgesc acum rapid în multe domenii şi începem să ne cunoaştem mai bine. Pentru mine vizita pe care am făcut-o acum cîteva luni în Uniunea Sovietică a fost un eveniment fericit şi plin de bucurie. M-am bucurat din partea dv. din partea guvernului şi a poporului dv. de o primire caldă, de o atitudine prietenească, pe care nu le voi uita. Această vizită a contribuit la apropierea ţărilor noastre. Şi acum vizita dv. în ţara noastră va întări şi mai mult — sînt convins de acest lucru — legăturile de prietenie şi colaborare dintre noi. Sînt încredinţat că vizita dv. aici va fi plăcută şi rodnică pentru ţările noastre şi va constitui o contribuţie la marea cauză a păcii şi colaborării între ţări.

Vă salut încă odată. (Aplauze furtunoase).

A luat apoi cuvîntul N. A. Bulganin.

Cuvîntarea lui N. A. Bulganin

Stimate domnule prim-ministru,

Dragi prieteni

Sintem fericiţi că în urma invitaţiei amabile a primului ministru, Jawaharlal Nehru, am avut prilejul de a veni în capitala Republicii India şi de a exprima personal salutul nostru cordial şi cele mai bune urări marelui popor indian.

Păşim pe străvechiul pămînt al Indiei cu emoţie şi bucurie datorită sentimentului profund de stimă şi prietenie pe care poporul sovietic îl nutreşte faţă de talentatul şi harnicul popor al Indiei — făuritorul unei mari culturi originale.

Eroica luptă a poporului indian iubitor de libertate pentru restabilirea independenţei patriei sale s-a bucurat întotdeauna de înţelegerea şi simpatia caldă a popoarelor Uniunii Sovietice. Oamenii sovietici au privit cu un sentiment de satisfacţie şi bucurie crearea Republicii suverane a Indiei.

Poporul nostru are o profundă încredere în forţele creatoare ale poporului indian, care are un rol din ce în ce mai mare în viaţa internaţională, în întărirea securităţii şi păcii generale. Guvernului sovietic îi sînt apropiate şi el înţelege eforturile perseverente ale guvernului Indiei pentru asigurarea păcii şi obţinerea unui avînt al economiei ţării sale.

Popoarele sovietic şi indian au multe sarcini comune. India şi Uniunea Sovietică depun mari eforturi pentru menţinerea şi consolidarea păcii, iau atitudine pentru reglementarea problemelor internaţionale litigioase prin mijloace paşnice, pe calea tratativelor, ceea ce a şi adus multe rezultate pozitive.

Eforturile comune ale Indiei şi U.R.S.S. de a lărgi relaţiile lor de prietenie constituie o contribuţie importantă la cauza micşorării încordării internaţionale.

Vrem să folosim vizita noastră în India pentru a cunoaşte direct poporul indian, obiceiurile şi tradiţiile lui, rezultatele eforturilor pe care le depune în vederea avîntului economiei şi industriei naţionale.

Sperăm că întîlnirile noastre cu poporul indian, lărgirea contactului cu oamenii de stat ai Indiei vor da rezultate rodnice pentru cauza adîncirii continue a înţelegerii reciproce şi a prieteniei dintre ţările noastre.

Îngăduiţi-mi să vă exprim mulţumirile noastre sincere pentru primirea caldă, cordială.

Trăiască prietenia dintre popoarele Indiei şi Uniunii Sovietice (Aplauze furtunoase)

★

Oaspeţii au plecat apoi de pe aeroport în automobile deschise.

In prima maşină se aflau N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov. însoţiţi de Nehru şi de D. Singh, secretarul militar al preşedintelui Republicii India. N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov au salutat prieteneşte mulţimea care umplea străzile ce duc la aeroport şi care forma un zid neîntrerupt de-a lungul întregului parcurs de 20 de kilometri dintre aeroport şi palatul preşedintelui, unde îşi vor avea reşedinţa oaspeţii în timpul vizitei lor la Delhi. Peste tot, în drumul spre oraş şi pe străzile capitalei, Bulganin, Hruşciov şi Nehru au fost întîmpinaţi cu aclamaţii entuziaste, saluturi călduroase, lozinci în cinstea prieteniei indiano-sovietice. Potrivit obiceiului indian, mulţimea arunca oaspeţilor ghirlande de flori. Tot traseul era pavoazat cu drapele de stat ale Uniunii Sovietice şi Indiei, cu lozinci scrise în două limbi — rusă şi hindu: „Bine aţi venit", „Salut lui Bulganin şi Hruşciov", „Trăiască luptătorii pentru pace — Bulganin şi Nehru", „Ruşii şi indienii sînt fraţi".

După cum transmite postul de radio Delhi, la primirea lui Bulganin şi Hruşciov au participat aproximativ un milion de cetăţeni din Delhi şi din regiunile din apropierea capitalei indiene.

★

DELHI 18 (Agerpres). — TASS transmite: La 18 noiembrie N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi N. S. Hruşciov, membru în Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., au făcut o vizită primului ministru al Republicii India, Jawaharlal Nehru.

La convorbire au asistat: din partea sovietică M. A. Menşikov, ambasadorul U.R.S.S. în India, din partea Indiei d-na Indira Gandhi, K. P. S. Menon, ambasadorul Republicii India în U.R.S.S. şi R. A. Beg, şeful Protocolului din Ministerul Afacerilor Externe al Indiei.

★

DELHI 18 (Agerpres). — TASS transmite:

In seara zilei de 18 noiembrie, N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi N. S. Hruşciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. şi persoanele care îi însoţesc, au asistat la un spectacol de cîntece şi dansuri populare indiene, organizat în cinstea lor în grădina palatului preşedintelui Republicii India. La spectacol au asistat Jawaharlal Nehru, primul ministru al Republicii India, Sarvapalli Radhakrishnan, vicepreşedintele Indiei, membri ai Cabinetului de Miniştri, funcţionari superiori ai guvernului, membri ai corpului diplomatic, reprezentanţi ai presei indiene şi străine. In cadrul spectacolului s-au interpretat dansuri şi cîntece din Haiderabad, Bihar, Manipur, Orissa, Radjkot, Coasta Malabar şi din alte regiuni ale Indiei.

In încheierea spectacolului colectivul asociaţiei de coruri din Delhi a executat imnul Uniunii Sovietice în limba rusă, precum şi imnul naţional indian „Dana Gana Mana". După spectacol artiştii au fost prezentaţi lui N. A. Bulganin şi N. S. Hruşciov, care le-au mulţumit pentru interesantul spectacol şi s-au fotografiat împreună cu ei.

Evenimentele din Brazilia

MONTEVIDEO 18 (Agerpres). — TASS transmite: Presa latino-americană continuă să acorde o mare atenţie evenimentelor din Brazilia. Ziarele relatează că partidul social-democrat din Brazilia a adoptat o rezoluţie de solidaritate cu Norou Ramos, preşedintele provizoriu al republicii. 18 sindicate şi federaţii muncitoreşti au declarat că sprijină noul guvern şi pe ministrul Muncii, Nelson Omenja şi se pregătesc să organizeze la 22 noiembrie un mare miting de solidaritate cu Congresul şi cu forţele armate, care au contribuit la evitarea loviturii de stat.

Organizaţiile studenţeşti şi Asociaţia scriitorilor au declarat că sprijină noul guvern. Totodată, ziarele relatează că adversarii preşedintelui Kubitschek nou ales îşi reorganizează rîndurile în urma înfrîngerii suferite la 11 noiembrie.

Unde duce „educaţia" americană

NEW YORK 18 (Agerpres). — Acum cîtva timp s-a judecat la New York procesul a patru tineri, în vîrstă de 15—18 ani, acuzaţi de a fi asasinat după bătăi şi torturi barbare cîteva persoane. Cei patru tineri — Jack Koslow, Melvin Mittman, Jerome Lieberman şi Robert Tranchtenberg — au comis crimele lor odioase, fără nici un fel de mobil; ei erau specializaţi în „vînătoarea de vagabonzi" şi ucideau numai pentru „plăcerea de a ucide". Cei patru au fost arestaţi după descoperirea cadavrului mutilat al unui negru, pe care l-au aruncat în rîul Fast River din New York.

Publicaţia americană „Report" reproduce cîteva din declaraţiile făcute de asasini după proces.

„Sînt fascist şi partizan al supremaţiei albe — a spus Koslow... Nu mă interesează decît violenţa, distrugerea, moartea". Mittman a declarat că bătea vagabonzii deoarece aceasta îi dădea „impresia că este mare şi puternic".

Comentînd faptele bestiale ale celor patru asasini, ca simptom al creşterii generale a delicvenţei minorilor în S.U.A., publicaţia „The Reporter" scrie: „Asemenea crime erau în mod practic necunoscute înainte de cel de al doilea război mondial. Aceasta este ceva nou. Şi este o situaţie care există pe o scară mai mare decît credem... În această ţară tinereţea unită cu brutalitatea au ridicat proporţia delicvenţilor la un nivel fără precedent".

Delegaţia sovietică la conferinţa miniştrilor de externe de la Geneva a părăsit Berlinul

BERLIN 18 (Agerpres). — TASS transmite: La 18 noiembrie, a părăsit Berlinul, plecînd spre Moscova, delegaţia sovietică la conferinţa de la Geneva a miniştrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri, în frunte cu V. M. Molotov, prim-vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Pe aerodrom V. M. Molotov a făcut următoarea declaraţie:

DECLARAŢIA LUI V. M. MOLOTOV

Tovarăşe prim ministru,

Dragi tovarăşi, prieteni,

Părăsind Berlinul, capitala Republicii Democrate Germane, în numele delegaţiei sovietice doresc să exprim tovarăşului prim ministru şi guvernului republicii, recunoştinţa sinceră pentru primirea şi ospitalitatea cordială.

Prietenia tot mai strînsă dintre popoarele sovietic şi german constituie un factor important pentru întărirea păcii şi securităţii în Europa.

Ingăduiţi-mi să urez încă odată oamenilor muncii din Republica Democrată Germană, muncitorilor, ţăranilor, intelectualilor şi tuturor acelora cărora le sînt scumpe pacea şi securitatea în Europa, succese în construcţia vieţii noi, în îndeplinirea sarcinilor naţionale care le stau în faţă.

Trăiască prietenia dintre popoarele sovietic şi german.

CUVINTAREA LUI OTTO GROTEWOHL

Stimate tovarăşe ministru al Afacerilor Externe,

Dragi tovarăşi şi prieteni!

Cu mult interes am ascultat ieri şi astăzi în acest loc cuvintele pe care ni le-aţi adresat. Regretăm că la Geneva nu s-a reuşit să se ajungă la un acord asupra încheierii unui tratat cu privire la un sistem de securitate colectivă europeană. Aceasta dovedeşte că în prezent puterile occidentale nu se arată gata să renunţe la pactele militare agresive şi unilaterale şi la includerea Germaniei în aceste pacte.

Conferinţa de la Geneva a arătat de asemenea că în actualele condiţii, în condiţiile militarizării Germaniei occidentale, nu se poate realiza unitatea Germaniei pe calea unor alegeri libere pe întreaga Germanie. Alegerile libere pe întreaga Germanie trebuie să aibă drept premiză — dacă scopul lor este acela de a duce la o Germanie iubitoare de pace şi democrată — înlăturarea militarismului din Germania occidentală prin renunţarea la toate tratatele militare şi prin renunţarea la participarea Germaniei occidentale la N.A.T.O. O Germanie reunificată militaristă, care ar aduce din nou popoarelor europene primejdia unui nou război sau ar permite să fie atrasă într-un război, nu corespunde intereselor vitale ale poporului german. Securitatea în Europa, care constă în primul rînd în înlăturarea militarismului german, este de aceea premiza hotărîtoare pentru restabilirea unităţii Germaniei.

Propunerile făcute de delegaţia sovietică la Geneva cu privire la crearea unui sistem european de securitate sînt în deplină concordanţă cu interesele vitale ale poporului german şi ale tuturor celorlalte popoare europene. Sîntem în totul de acord şi cu propunerea tovarăşului Molotov de a asculta părerea germanilor înşişi asupra problemelor lor vitale. Reunificarea Germaniei este în primul rînd şi în orice împrejurări o chestiune a poporului german însuşi.

De aceea, noi rămînem, ca şi pînă acum, la propunerea noastră cu privire la crearea unui Consiliu pe întreaga Germanie, deoarece vedem în aceasta un instrument şi o posibilitate pentru apropierea treptată a germanilor şi pentru a crea, pe calea înţelegerii reciproce, premizele în vederea reunificării Germaniei iubitoare de pace şi democrate.

★

MOSCOVA 18 (Agerpres). — TASS transmite: La 18 noiembrie s-a înapoiat la Moscova, venind de la Geneva, conducătorul delegaţiei sovietice la conferinţa miniştrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri — V. M. Molotov, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S. Odată cu V. M. Molotov au sosit V. D. Sokolovski, mareşal al Uniunii Sovietice şi consilierii delegaţiei.

In legătură cu admiterea de noi membri în O. N. U.

Conferinţa de presă a lui V. V. Kuzneţov

NEW YORK 18 (Agerpres). — TASS transmite: La 17 noiembrie, V. V. Kuzneţov, conducătorul delegaţiei U.R.S.S. la cea de a 10-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. a convocat o conferinţă de presă în problema admiterii de noi membri în O.N.U. La conferinţa de presă, V. V. Kuzneţov a făcut o declaraţie în care se spune între altele:

Adunarea Generală a O.N.U. urmează să examineze într-un viitor apropiat o problemă extrem de importantă, de mult actuală — problema admiterii de noi membri în Organizaţia Naţiunilor Unite.

Cereri de admitere în O.N.U. au fost înaintate de următoarele 18 ţări, dacă le enumerăm în ordinea depunerii cererilor lor: Albania, Republica Populară Mongolă, Transiordania, Irlanda, Portugalia, Ungaria, Italia, Austria, Romînia, Bulgaria, Finlanda, Ceylonul, Nepalul, Libia, Cambodgia, Japonia, Laosul, Spania.

Majoritatea delegaţiilor din Adunare vor în mod vădit ca problema admiterii de noi membri în O.N.U. să fie rezolvată la actuala sesiune a Adunării Generale. Totodată majoritatea covîrşitoare a delegaţiilor se pronunţă pentru ca Adunarea să adopte propunerea făcută de Canada în cadrul tratativelor cu delegaţiile, cu privire la admiterea în O.N.U. a tuturor celor 18 state, la actuala sesiune.

Uniunea Sovietică s-a pronunţat şi se pronunţă în mod invariabil pentru soluţionarea cît mai grabnică a problemei admiterii de noi membri.

În ştirile apărute în presă s-a menţionat că V. M. Molotov i-a anunţat pe miniştrii Afacerilor Externe ai S.U.A. şi Marii Britanii că guvernul sovietic este pentru rezolvarea acestei probleme fără tergiversare încă la actuala sesiune a Adunării Generale a O.N.U. Pornind de la aceasta, guvernul sovietic sprijină pe deplin şi în întregime propunerea Canadei cu privire la admiterea în O.N.U. a tuturor celor 18 state susmenţionate, fără nici o excepţie.

Vorbind despre admiterea de noi membri, trebuie să se menţioneze că unele delegaţii la Adunare continuă să facă încercări de a împiedica soluţionarea pozitivă a acestei probleme. In legătură cu aceasta atrage atenţia declaraţia făcută la 13 noiembrie de dl. Lodge, reprezentantul S.U.A. la O.N.U. Din această declaraţie reiese că S.U.A. nu intenţionează să sprijine propunerea cu privire la admiterea în O.N.U. a tuturor celor 18 state enumerate. Statele Unite continuă să se pronunţe împotriva unor state numai datorită faptului că orînduirea politică şi socială a acestor state nu este pe placul Statelor Unite.

Apoi V. V. Kuzneţov a răspuns la întrebările corespondenţilor. Răspunzînd la o întrebare a corespondentului agenţiei Associated Press, V. V. Kuzneţov a declarat că delegaţia sovietică va vota pentru admiterea în O.N.U. a celor 18 ţări, cu condiţia ca toate cele 18 ţări să fie admise în Organizaţia Naţiunilor Unite. Delegaţia sovietică, a subliniat V. V. Kuzneţov, refuză în mod categoric să examineze vreo altă propunere şi va acţiona în acest caz conform Cartei şi drepturilor pe care Carta le acordă delegaţiei sovietice în organismele O.N.U.

Răspunzînd la întrebarea dacă nu s-ar putea să se amîne admiterea Republicii Populare Mongole şi să se admită în prezent 17 state, Kuzneţov a spus că Republica Populară Mongolă merită în aceeaşi măsură ca toate celelalte 17 state dreptul să fie membră a Organizaţiei Naţiunilor Unite. De aceea problema Republicii Populare Mongole trebuie să fie rezolvată la fel ca şi a celorlalte 17 state. In ceea ce priveşte Republica Populară Mongolă, ea este, după cum ştiţi, o ţară independentă şi are un guvern care se bucură de sprijinul deplin al poporului său. Numeroase ţări au stabilit relaţii diplomatice cu R. P. Mongolă.

Răspunzînd la întrebarea corespondentului agenţiei „Information News Service", V. V. Kuzneţov a subliniat că delegaţia sovietică declară categoric că nu va fi de acord să amîne examinarea problemei R. P. Mongole şi va admite numai să se examineze problema admiterii tuturor celor 18 state.

Guvernul Faure are dificultăţi serioase

PARIS 18 (Agerpres). — TASS transmite: La 17 noiembrie în Adunarea Naţională au continuat dezbaterile pe marginea proiectului de lege cu privire la alegerile înainte de termen şi a sistemului electoral. In şedinţa de dimineaţă s-a hotărît, cu o majoritate neînsemnată de voturi, să se adopte drept bază pentru discuţiile ulterioare proiectul de lege, aprobat de Consiliul republicii, cu privire la reintroducerea sistemului electoral majoritar de vot în două ture de scrutin, pe mici circumscripţii, sistem aplicat înainte de război.

In şedinţa de seară a Adunării Naţionale, raportul de forţe s-a schimbat însă în defavoarea adepţilor acestui sistem antidemocrat. Cu 339 de voturi contra 270 Adunarea Naţională a aprobat propunerea Comisiei Adunării pentru sufragiul universal de a se amîna discutarea acestui sistem pînă cînd guvernul va prezenta spre examinare parlamentului proiectul de împărţire a Franţei în noi circumscripţii electorale. Adoptarea acestei propuneri înseamnă nu numai respingerea proiectului iniţial al guvernului cu privire la ţinerea alegerilor înainte de termen, la 18 decembrie, ci şi amînarea automată a dezbaterilor asupra sistemului electoral.

După părerea unor observatori parlamentari, poziţia adoptată de Adunarea Naţională creează dificultăţi serioase guvernului Edgar Faure.

Din paginile presei străine

Presa străină se ocupă pe larg de rezultatele conferinţei de la Geneva a miniştrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri. Majoritatea ziarelor reacţionare nu pot, prilejul pentru a striga despre „lipsa de rezultat a tratativelor" încercînd să arunce asupra delegaţiei U.R.S.S. răspunderea pentru nerealizarea unui acord în problemele ce s-au discutat. Realitatea însă nu poate fi ignorată într-totul; în comentariile lor, o serie de ziare se văd nevoite să recunoască poziţia rigidă, nerealistă, obstrucţionistă a puterilor occidentale la conferinţa de la Geneva. Citatele de mai jos, citate extrase din presa străină, sînt semnificative în acest sens.

După conferinţa de la Geneva

„TIMES". (Anglia). — „După cum era şi de aşteptat, lupta cea mai înverşunată s-a dat din cauza Germaniei". Ziarul subliniază că „planul" puterilor de securitate europeană, propus de puterile occidentale, care ar fi fost încheiat după alăturarea Germaniei unificate la N.A.T.O., era destul de abstract", ziarul recunoaşte de fapt că prezentînd acest plan, puterile occidentale au fost călăuzite de considerente propagandistice, el fiind propus „şi în scopul de a convinge poporul din cele două părţi ale Germaniei că luptă pentru unificarea sa".

Ziarul îşi exprimă temerea că germanii din Germania occidentală, dezamăgiţi de rezultatele conferinţei de la Geneva, „vor spune că politica lui Adenauer nu s-a justificat şi că singura cale spre unificare constă în tratative" cu Uniunea Sovietică şi cu guvernul R. D. Germane. După cum scrie „Times", acum „va fi nevoie de eforturi mai mari şi de mai multă imaginaţie pentru a păstra convingerea majorităţii germanilor din Germania occidentală că securitatea, bunăstarea şi speranţele lor de reunificare depind de legăturile cu Occidentul".

„NEW YORK TIMES" (S.U.A.).—„Pentru prima oară de multe luni, în cercurile ambasadelor aliaţilor Washingtonului se spune că Statele Unite au pierdut partida care constă în înarmarea şi unificarea Germaniei în cadrul alianţei nord-atlantice".

„NEW YORK HERALD TRIBUNE" (S.U.A.).— „Occidentul nu poate repeta la infinit că Ruşii poartă răspunderea pentru blocarea unităţii Germaniei". Ziarul face apel la elaborarea unor „noi propuneri creatoare în problema germană".

„FRANC TIREUR" (Franţa). — Exprimîndu-şi neliniştea ca nu cumva politica puterilor occidentale să provoace o reacţie negativă în rîndul opiniei publice germane, ziarul scrie: „Răspunderea pentru aceasta revine diplomaţilor occidentali care, acordînd viitorei Germanii unificate libertatea de a-şi alege alianţa, se gîndesc numai la intrarea ei în N.A.T.O."

„L'HUMANITE" (Franţa). — „Trei săptămîni de discuţii au confirmat:

In primul rînd, că puterile occidentale nu doresc crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa, ci remilitarizarea Germaniei, lichidarea Republicii Democrate Germane şi punerea teritoriului situat la vest de Oder, la dispoziţia statului major atlantic;

In al doilea rînd, că puterile occidentale refuză să adopte o hotărîre reală cu privire la dezarmare şi interzicerea armei atomice, tinzînd spre dezbateri nesfîrşite despre controlul asupra armamentelor;

In al treilea rînd, că puterile occidentale cer menţinerea obstacolelor care împiedică dezvoltarea comerţului dintre Est şi Vest, şi că, sub pretextul lărgirii schimbului de informaţii şi idei, ele ar vrea să ducă în mod liber o activitate de subminare în ţările lagărului socialist".

„NEWS CHRONICLE" (Anglia). — „Un lucru poate fi spus cu certitudine: cei 50 de milioane de locuitori ai Germaniei occidentale, care pînă în prezent sperau că puterile occidentale vor asigura reunificarea, îşi vor pune acum speranţele în altcineva".

„NATION" (S.U.A.).— Referindu-se la perspectivele încheierii unui tratat de securitate europeană, revista scrie: „Chiar dacă problema tratatului va fi amînată multă vreme pînă la realizarea unui progres, la conferinţele viitoare, în problema reunificării Germaniei, posibilitatea evidentă ce există astăzi de a se elabora măsuri reciproc acceptabile în domeniul securităţii va deveni un factor puternic pentru continuarea încercărilor de a se ajunge la înţelegere între Est şi Vest".

CONSULTAŢIE

Despre clasele sociale din ţara noastră

(Urmare din pag. 3-a)

esenţială pentru construirea cu succes a socialismului în ţara noastră.

Perioada de trecere de la capitalism la socialism este perioada unei tot mai acerbe lupte de clasă între clasa muncitoare aliată cu ţărănimea muncitoare, pe de o parte, şi burghezie, de cealaltă parte. Intre aceste forţe sociale există o profundă contradicţie antagonistă, ce nu se poate rezolva decît prin lichidarea, pînă la urmă, a tuturor elementelor exploatatoare.

Experienţa ţării noastre ne confirmă pe deplin că **ascuţirea necontenită a luptei de clasă este un proces obiectiv caracteristic întregii perioade de trecere.** Duşmanul de clasă urmăreşte să împiedice dezvoltarea industriei socialiste şi transformarea socialistă a agriculturii şi recurge pentru asta la cele mai ticăloase uneltiri. De aceea, lupta de clasă se dă atît la oraşe cît şi la sate; ea se desfăşoară pe tărîm economic, pe tărîm politic şi pe tărîm ideologic şi capătă cele mai variate forme Dictatura proletariatului, spunea Lenin, nu înseamnă încetarea luptei de clasă ci constituie continuarea ei în forme noi.

Duşmanul de clasă încearcă pe diferite căi să pună piedici dezvoltării economice a ţării noastre şi mai ales, creşterii industriei grele. El pune la cale acţiuni de sabotaj şi diversiune, caută să provoace accidente, să deterioreze maşinile şi instalaţiile, să risipească materiile prime şi produsele etc. Elementele duşmănoase nu se dau înlături de la nimic pentru a dezorganiza producţia întreprinderilor noastre: încearcă să jefuiască din avutul statului, să întîrzie transporturile şi să provoace încălcarea regulilor producţiei, să împiedice aplicarea legilor şi măsurilor statului pe tărîm social-cultural etc. Aceste încercări trebuie prevenite cu vigilenţă şi înăbuşite necruţător în faşă, pe calea întăririi continue a statului democrat-popular, a aplicării stricte a legalităţii socialiste, pentru a nu permite duşmanului să frîneze mersul nostru înainte.

La sate, în etapa actuală statul nostru duce lupta împotriva chiaburimii pe calea îngrădirii posibilităţilor ei de exploatare şi a izolării ei politice de ţărănimea muncitoare. Ca urmare a acestei politici, puterea economică a chiaburilor şi, odată cu aceasta, influenţa lor politică a scăzut simţitor, iar unele gospodării chiabureşti care nu pot rezista presiunii economice sînt chiar treptat eliminate. Partidul combate însă orice tendinţă de a înlocui politica de îngrădire a chiaburilor printr-o politică de deschiaburire, condamnînd asemenea încercări ca fiind încălcări grosolane ale liniei sale, ca fiind o alunecare periculoasă, oportunistă şi provocatoare. In etapa actuală este în interesul economiei naţionale ca gospodăriile chiabureşti să producă cantităţi sporite de produse agricole, să predea statului cotele ce se cuvin şi să aducă produse pe piaţă. A înlocui în aceste condiţii îngrădirea cu măsuri de deschiaburire, înseamnă a provoca urmări dăunătoare economiei naţionale.

In acelaşi timp partidul ne arată că împotrivirea chiaburimii devine tot mai înverşunată, iar metodele ei de luptă — tot mai perfide. Mai există însă unii activişti utemişti loviţi de miopie politică, care uită că lupta de clasă se ascute, care neglijează şi nu văd variatele ei forme concrete. Chiaburimea încearcă să pună la cale acţiuni de sabotaj, să împiedice formarea de noi gospodării colective şi întovărăşiri sau să se strecoare înlăuntrul lor pentru a duce acolo acţiunile ei de subminare

Elementele chiabureşti sînt foarte active în ceea ce priveşte crearea de noi legături de rubedenie, încruscriri etc., încercînd să atragă în mrejele lor şi pe această cale diferiţi ţărani muncitori, în special pe cei care activează pe tărîm obştesc.

Ascuţirea luptei de clasă are loc de asemenea şi în legătură cu naşterea unor noi elemente capitaliste din sînul micii producţii, elemente care caută să se sustragă efectelor politicii de îngrădire, folosind forme ascunse de exploatare, ale dijmei, arendei, interpunerea între producătorii direcţi şi piaţă, împrumuturi cămătăreşti. Ei răspîndesc minciuni şi zvonuri otrăvite în legătură cu situaţia internaţională. In ultimele săptămîni s-au constatat numeroasele încercări ale chiaburilor de a lăsa diferite terenuri neînsămînţate, de a tărăgăna şi a se sustrage de la predarea cotelor obligatorii către stat.

Aplicînd cu fermitate politica de îngrădire a chiaburilor, trebuie să demascăm toate încercările lor de a se sustrage obligaţiunilor către stat, de a încălca legile, de a pune piedici construcţiei noastre socialiste.

Ascuţirea luptei de clasă se manifestă şi prin intensificarea acţiunilor elementelor exploatatoare de la oraşe şi sate de a infiltra otrava naţionalismului, de aţîţare a şovinismului, de a răspîndi teoriile putrede ale ideologiei burgheze în rîndurile oamenilor muncii, ale intelectualităţii, în rîndurile tineretului. Incercînd să se folosească de lipsa de experienţă a tineretului, duşmanul de clasă urmăreşte cu ajutorul descompuselor concepţii morale burgheze să slăbească participarea tinerei generaţii la lupta întregului popor muncitor pentru construirea socialismului. Asemenea încercări n-au încetat, cum mai cred din păcate unii activişti care suferă de boala autoliniştirii, şi nu vor înceta în tot cursul perioadei de trecere.

Nu trebuie să uităm de asemenea că şi cercurile imperialiste agresive de peste hotare întreprind pe toate căile eforturi disperate pentru a activiza lupta duşmanilor de clasă dinlăuntrul ţării noastre împotriva regimului democrat-popular. Ele încearcă să se amestece în treburile interne ale ţărilor socialiste, caută să găsească teren pentru propaganda lor războinică, pentru ideile reacţionare şi pentru calomniile împotriva regimului democrat-popular.

De aceea este necesar să educăm tineretul muncitor în spiritul vigilenţei revoluţionare, al combativităţii şi urei faţă de duşmanul de clasă. Partidul ne învaţă că pentru descoperirea sabotorilor şi altor duşmani, pentru demascarea tuturor uneltirilor duşmănoase, nu este suficientă numai activitatea organelor de stat, ci este necesară şi vigilenţa fiecărui om al muncii, o vigilenţă de masă, sprijinirea de către oamenii muncii, de către tineretul muncitor a aparatului de stat, cunoaşterea şi respectarea legilor statului, pentru a lichida mîrşavele acţiuni îndreptate împotriva poporului nostru muncitor.

In procesul construirii bazei economice a socialismului în ţara noastră, în lupta împotriva elementelor exploatatoare, se încheagă tot mai puternic unitatea între partid, guvern şi popor. Strîngerea rîndurilor clasei muncitoare, ale ţărănimii, ale intelectualităţii legate de popor în jurul partidului şi guvernului, creşterea unităţii lor în focul luptei împotriva tuturor duşmanilor poporului muncitor, înseamnă consolidarea unei forţe sociale uriaşe, invincibile, care chezăşuieşte construirea cu succes a orînduirii socialiste în patria noastră.

M. CERNEA

Agenţiile de presă comunică din:

LONDRA: In urma invitaţiei preşedintelui Asociaţiei Regale din Anglia, prof. Adrian, delegaţia Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S., în frunte cu A. N. Nesmeianov, preşedintele Academiei, a sosit zilele acestea la Londra. La aeroport delegaţia a fost întîmpinată de prof. Adrian, membri ai Asociaţiei Regale, reprezentanţi ai ambasadei sovietice la Londra, reprezentanţi ai Consiliului britanic.

TIRANA: In urma reducerii efectivelor forţelor armate ale Republicii Populare Albania, Consiliul de Miniştri al R. P. Albania a supus Prezidiului Adunării Populare a R. P. Albania un proiect privind reducerea termenului serviciului militar.

MOSCOVA: Printr-un decret al Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.F.S.R. a fost decernat lui Lev Oborin — cunoscut pianist, profesor la conservatorul „Ceaikovski" din Moscova, titlul de onoare de artist al poporului din R.S.F.S.R. pentru merite în domeniul dezvoltării artei muzicale sovietice.

WASHINGTON: La 17 noiembrie, secretarul Departamentului de stat al S.U.A., John Foster Dulles a sosit la Washington venind de la Geneva. Dulles a plecat imediat la Gettysburg, unde a avut o întrevedere cu preşedintele Eisenhower. Secretarul Casei Albe, James Hagerty, a declarat că obiectul întrevederii l-a constituit conferinţa miniştrilor de Afaceri Externe ai celor patru puteri.

NICOSIA: Elevii de la toate şcolile din Cipru au declarat grevă în semn de protest împotriva măsurilor disciplinare luate de autorităţile britanice faţă de elevii care cer unirea Ciprului cu Grecia. La Limassol elevii de la diferite şcoli s-au adunat în piaţa centrală a oraşului în cadrul unei manifestaţii de protest.

MOSCOVA: O delegaţie agricolă a Republicii Populare Romîne, în frunte cu Constantin Popescu, ministrul Agriculturii şi Silviculturii, a vizitat Moscova timp de 10 zile. Oaspeţii au studiat la Expoziţia Agricolă Unională experienţa colhozurilor, sovhozurilor şi S.M.T.-urilor fruntaşe. Ei au făcut de asemenea o excursie la colhozul „Molotov" din împrejurimile Moscovei, la S.M.T.-ul „Mîtişinskaia" şi sovhozul „Gorki II". La 17 noiembrie, membrii delegaţiei au plecat spre patrie.

Spectacolele de azi

CINEMATOGRAFE: Maclovia — **Patria, Bucureşti, Gh. Doja**; Intr-o primăvară la Budapesta — **Al. Popov, Donca Simo**; Muzică şi dragoste — **Magheru, Libertăţii**; Pentru 14 vieţi — **Republica, I. C. Frimu**; Bancnota de 1.000.000 lire sterline — **Filimon Sîrbu, Infrăţirea între popoare, Al. Sahia**; Poveste despre uriaşul pădurii — **Maxim Gorki, T. Vladimirescu**; Nesterka cel isteţ — **Elena Pavel, 8 Martie**; Fanfan la tulipe — **Lumina**; Leana — **Central, Moşilor**; Melodia pierdută — **Victoria**; Tăunul — **Tineretului, Munca**; Actualitatea în imagini, semnarea tratatului cu Austria, Crucea roşie, Prietenie indestructibilă, Pionierul nr. 7/1955, Cutia cu muzicuţe — **Timpuri Noi**; Nunta — **Vasile Roaită**; Liliacul — **Cultural**; Soldatul Ivan Brovkin — **Unirea**; Căi albastre — **C. David**; Arlberg Express şi Bucureşti, oraş înflorit — **Flacăra**; Zvăpăiata — **Carpaţi, Popular**; Bun venit, d-le Marshall — **Arta**; Spre ţărmuri noi — **Mioriţa**; Romeo şi Julieta — **23 August**; Suflete împietrite — **Ilie Pintilie**; N-a dansat decît o vară — **M. Eminescu**; Fantomele părăsesc piscurile — **1 Mai**; In zori de zi — **Volga**.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secţia scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52